

Dziennik Urzędowy C 91

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

26 kwietnia 2007

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia, stanowiska i opinie</i>	
	OPINIE	
	Europejski Inspektor Ochrony Danych	
2007/C 91/01	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)	1
2007/C 91/02	Druga opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych	9
2007/C 91/03	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (COM(2006) 16 wersja ostateczna)	15
	II <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2007/C 91/04	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4577 — Blackstone/Cardinal Health (PTS Division)) ⁽¹⁾	24
2007/C 91/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4594 — OEP/Arvinmeritor Emissions Technologies Business) ⁽¹⁾	24

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2007/C 91/06	Kursy walutowe euro	25
--------------	---------------------------	----

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

2007/C 91/07	Dni wolne od pracy w 2007 r.	26
--------------	-----------------------------------	----

2007/C 91/08	Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczących pomocy państwa przyznanej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1/2004 z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwarzaniem i obrotem produktami rolnymi	27
--------------	--	----

ZAWIADOMIENIA DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU GOSPODARCZEGO

Urząd Nadzoru EFTA

2007/C 91/09	Dni wolne od pracy w 2007 r.: Państwa EOG EFTA oraz instytucje EOG	33
--------------	--	----

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2007/C 91/10	Pomoc państwa — Zjednoczone Królestwo — Pomoc państwa nr C 7/07 (ex NN 82/06 i NN 83/06) — Domniemana pomoc na rzecz Royal Mail i POL — Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE ⁽¹⁾	34
--------------	--	----

2007/C 91/11	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4654 — IPR/Mitsui (UK Electricity generation business)) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	42
--------------	---	----

2007/C 91/12	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4658 — Bridgepoint Capital/Wolters Kluwer Educational Division) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	43
--------------	---	----

2007/C 91/13	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa nr COMP/M.4498 — HgCapital/Denton) ⁽¹⁾	44
--------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia, stanowiska i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF)

(2007/C 91/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 41,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 otrzymany od Komisji w dniu 15 września 2006 r.,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WPROWADZENIE

1. Wniosek w sprawie rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1073/1999 z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń przeprowadzanych przez OLAF ⁽³⁾ (dalej zwany „wnioskiem”) zawiera zmiany większości artykułów rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 ⁽⁴⁾. Rozporządzenie to przedstawia zasady operacyjne obowiązujące osoby zaangażowane w dochodzenia OLAF, a zatem stanowi podstawę prawną dla działań operacyjnych OLAF.

Konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

2. Wniosek został przesłany przez Komisję do EIOD 15 września 2006 r. EIOD interpretuje to jako wezwanie do doradzenia wspólnotowym instytucjom i organom, jak przewiduje art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (dalej zwanego rozporządzeniem (WE) nr 45/2001). Uwzględniając wiążący charakter art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, EIOD z zadowoleniem przyjmuje wyraźne odniesienie do tej konsultacji w preambule do wniosku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001., str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1.

⁽⁴⁾ Wniosek zmienia artykuły 3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14 oraz 15.

3. Komentarze wyrażone w niniejszej opinii stosuje się *mutatis mutandi* do wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady zmieniającego rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń przeprowadzanych przez Europejski Urząd ds. Zwalczenia Nadużyć Finansowych (OLAF) ⁽¹⁾.

Znaczenie wniosku i zalecenia EIOD

4. EIOD uważa, że wydanie opinii w sprawie tego wniosku jest ważne z uwagi na jego wpływ na prawa osób fizycznych do ochrony danych i prywatności. Biorąc pod uwagę fakt, że wniosek ustala nowe zasady, którymi ma się kierować OLAF prowadząc dochodzenia w sprawie domniemyanych nielegalnych działań, należy bezwzględnie dopilnować, by podczas prowadzenia tych dochodzeń w sposób odpowiedni zagwarantowane zostały prawa dotyczące ochrony danych i prywatności osób uczestniczących w takich dochodzeniach, osób podejrzanych o naruszenie prawa oraz członków personelu i innych osób dostarczających informacje do OLAF. Jest to szczególnie ważne zważywszy na niezwykle wrażliwy charakter informacji, które OLAF może potencjalnie gromadzić — w tym informacji dotyczących ewentualnych wykroczeń, wyroków w sprawach karnych, danych zdrowotnych oraz informacji, które mogłyby posłużyć do pozbawienia danych osób prawa, korzyści lub wykluczenia z umowy — w takim stopniu, w jakim informacje te stanowią szczególne zagrożenie dla praw i wolności osób będących podmiotami danych.

Główne elementy wniosku i uwagi wstępne

5. Proponowane zmiany do rozporządzenia (WE) nr 1073/1999 mają służyć realizacji różnych celów ⁽²⁾. Niektóre zmiany mają na celu poprawę efektywności i skuteczności dochodzeń OLAF, np. w celu zagwarantowania, że uprawnienia dochodzeniowe OLAF obejmują podmioty gospodarcze w państwach członkowskich otrzymujących fundusze wspólnotowe. Inne mają na celu ułatwienie wymiany informacji — na temat podejrzenia dokonania przestępstwa — pomiędzy OLAF a różnymi instytucjami, zarówno na szczeblu UE, jak i krajowym ⁽³⁾. Ponadto niektóre proponowane zmiany mają gwarantować prawa osób uczestniczących w dochodzeniu, w tym prawa do ochrony danych i prywatności, oraz wzmocnić gwarancje proceduralne.
6. EIOD docenia znaczenie celów, którym służą proponowane zmiany i w tym zakresie z zadowoleniem przyjmuje wniosek. EIOD w szczególności docenia gwarancje proceduralne przysługujące w myśl rozporządzenia osobom fizycznym. Jest to istotne zwłaszcza z uwagi na możliwość zwrócenia się osób podejrzanych do doradcy ds. weryfikacji o wydanie opinii, czy podczas dochodzenia przestrzegano gwarancji proceduralnych. EIOD jest również zadowolony ze zmian służących dostarczaniu większej ilości informacji demaskatorom i informatorom. EIOD ocenia, że z perspektywy praw osób fizycznych do ochrony ich danych osobowych i prywatności generalnie wniosek zawiera ulepszenia w stosunku do obecnej sytuacji. Jednym z takich ulepszeń, przyjmowanych z zadowoleniem przez EIOD jest stosowanie podczas dochodzeń kilku praw ochrony danych, np. prawa osoby podejrzanej do bycia informowanym o dochodzeniu oraz wyrażenia swojego zdania.
7. Pomimo ogólnego dobrego wrażenia, EIOD uważa jednak, że z punktu widzenia ochrony danych osobowych wniosek mógłby zostać jeszcze bardziej ulepszony w sposób nie zagrażający celom, jakie ma realizować. W szczególności EIOD zwraca uwagę na to, że wniosek może być uznany za *lex specialis* regulujące przetwarzanie danych osobowych zgromadzonych w ramach dochodzeń OLAF, które miałyby pierwszeństwo przed stosowaniem ogólnych ram ochrony danych zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001. Jest to szczególnie niepokojące z uwagi na fakt, że standardy ochrony danych zawarte we wniosku są niższe niż w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001, przy czym nie jest to wyraźnie uzasadnione.
8. W celu uniknięcia takiego rezultatu dalsza część tekstu zawiera analizę wniosku, która z jednej strony stanowi opis jego usterek, a z drugiej sugeruje konkretne sposoby ich zlikwidowania. Co zrozumiałe, zakres zastosowania niniejszej analizy jest ograniczony do przepisów mających wpływ na ochronę danych osobowych, w szczególności art. 1, sekcja 5, 6 i 7, w myśl których dodaje się lub zmienia art. 7a, 8 i 8a.

⁽¹⁾ Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 8.

⁽²⁾ Niektóre z problemów, które próbuje rozwiązać rozporządzenie, w przeszłości zostały poruszone przez Europejski Trybunał Obrachunkowy, Parlament Europejski i przez OLAF we własnej ocenie działalności urzędu OLAF.

⁽³⁾ Wniosek przedstawia zestaw środków gwarantujących przepływ informacji we wszystkich kierunkach: z OLAF do instytucji oraz państw członkowskich i odwrotnie.

II. ANALIZA WNIOSKU

II.1. Analiza poszczególnych artykułów wniosku

II.1.a. Zasada jakości danych

9. Zasada jakości danych, opisana w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, obejmuje różne aspekty szczególne. W szczególności, zgodnie z tą zasadą, dane osobowe muszą być prawidłowe, zgodne z obiektywną rzeczywistością oraz kompletne i aktualne. Po drugie, dane nie mogą być nadmierne w stosunku do celów, dla których są gromadzone oraz muszą być odpowiednie, tzn. musi występować związek pomiędzy informacją i celem, w którym ma być użyta. Wniosek uwzględnia zasadę jakości danych w art. 1 sekcja 5, zgodnie z którym dodaje się art. 7a ust. 1 nakładający na OLAF obowiązek poszukiwania dowodów na rzecz danej osoby i przeciwko niej.
10. EIOD z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie tego zobowiązania, gdyż wpływa ono na dokładność i kompletność przetwarzanych danych, przyczyniając się w ten sposób do zgodności z zasadą jakości danych, a jednocześnie zwiększając ogólne zabezpieczenia ochrony danych w kontekście dochodzeń OLAF.

II.1.b. Prawo do informacji

11. Zgodnie z tym prawem osoby gromadzące dane są zobowiązane do informowania osób fizycznych, których te dane dotyczą, o fakcie gromadzenia i przetwarzania ich danych. Osoby fizyczne mają ponadto prawo do bycia informowanym o, między innymi, celach przetwarzania, odbiorcach danych oraz szczególnych prawach osób fizycznych jako podmiotów danych. Zobowiązanie dotyczące informowania o przetwarzaniu danych osoby fizycznej ma zagwarantować rzetelność przetwarzania informacji osobowych na jej temat, a jednocześnie stanowi niezbędne zabezpieczenie praw jednostek. Wniosek uznaje to prawo w art. 1 sekcja 5, zgodnie z którym dodaje się art. 7a ust. 2 akapit pierwszy, oraz art. 1 sekcja 7, zgodnie z którym dodaje się art. 8a.
12. EIOD z zadowoleniem przyjmuje włączenie art. 7a ust. 2 akapit pierwszy i art. 8a, w stopniu w jakim przyczyniają się one do poszanowania związanego z ochroną danych prawa do informacji, o którym mowa w art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, w szczególnym kontekście dochodzeń prowadzonych przez OLAF.
13. Poza określeniem prawa do bycia informowanym o przetwarzaniu swoich danych osobowych, art. 11 i 12, które stosują się odpowiednio do sytuacji, w których informacja o danej osobie jest uzyskiwana bezpośrednio od tej osoby lub od osób trzecich, zawierają wykaz informacji, które obowiązkowo muszą być przekazane osobom fizycznym, tak aby osoby te były w posiadaniu dokładnych i pełnych informacji o prowadzeniu dotyczącego ich procesu przetwarzania danych. Do tego typu informacji należą m.in. cele, jakim będą służyć dane, potencjalni odbiorcy danych oraz istnienie prawa dostępu do danych.
14. Niestety ani art. 7a ust. 2 akapit pierwszy, ani art. 8a nie zawierają podobnych wymogów dotyczących informacji jak art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) 45/2001, a więc brak w nich określenia jakie informacje mają być przekazywane osobom fizycznym w celu zagwarantowania rzetelności przetwarzania. EIOD uważa, że art. 7a ust. 2 akapit pierwszy i art. 8a powinny być spójne z art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. W tym celu EIOD sugeruje włączenie bezpośredniego odwołania do stosowania art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 do art. 7a ust. 2 akapit pierwszy i art. 8a.
15. EIOD jest zdania, że brak odwołania do art. 11 i 12 stworzy niejasną sytuację prawną. Wniosek stworzyłby ramy prawne regulujące prawo do informacji w kontekście dochodzeń OLAF, który różniłby się od ogólnych ram nakreślonych w art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Niestety takie ramy oferowałyby mniej zabezpieczeń ochrony danych niż wspomniane wyżej ramy ogólne. EIOD nie dostrzega żadnego uzasadnienia tej niefortunnej sytuacji.

16. W art. 7a ust. 2 i 8a akapit drugi wniosku przewiduje się wyjątek od ich stosowania w sytuacji gdy udzielenie informacji wpływałoby na przebieg dochodzenia. W myśl tego wyjątku dyrektor generalny OLAF ma prawo, by odroczyć wypełnienie zobowiązania dotyczącego poproszenia osoby, której dotyczy dochodzenie o przedstawienie swojego zdania.
17. EIOD zauważa, że możliwość ograniczenia udzielania informacji w pewnych szczególnych przypadkach jest zgodna z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, w którym przewiduje się pewne ograniczenia tego prawa, w tym w sytuacjach gdy takie ograniczenie jest konieczne do zabezpieczenia (i) zapobiegania przestępstwom karnym i prowadzenia dochodzeń dotyczących takich przestępstw, (ii) ekonomicznego lub finansowego interesu państwa członkowskiego lub Wspólnot Europejskich oraz (iii) ochrony podmiotu danych lub prawa i wolności innych.
18. EIOD zauważa, że w myśl art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, ograniczeniu prawa do informacji towarzyszą różne zabezpieczenia ochrony danych. W szczególności art. 20 ust. 3 stanowi, że w przypadku nałożenia ograniczenia podmiot danych jest informowany o głównych powodach i o przysługującym mu prawie do odwołania się do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Udzielenie takich informacji może zostać odroczone jeśli wpłynęłoby to negatywnie na prowadzone dochodzenie.
19. We wniosku przepisom ustanawiającym ograniczenia prawa do informacji nie towarzyszą jednak zabezpieczenia przewidziane w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. A zatem w kontekście dochodzeń OLAF ograniczenia prawa do informacji są stanowione bez zabezpieczeń, które obowiązywałyby przy zastosowaniu ogólnych ram ochrony danych, co EIOD uważa za niewłaściwe. W celu zaradzenia tej sytuacji EIOD sugeruje, aby ograniczenia prawa do informacji w art. 7a ust. 2 akapit drugi i art. 8a powiązać z gwarancjami art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

II.1.c Prawo dostępu

20. Prawo dostępu daje osobom fizycznym możliwość dowiedzenia się czy przetwarzane są informacje na ich temat oraz jakiego rodzaju są to informacje. Wniosek uznaje to prawo w art. 1 sekcja 5, zgodnie z którym dodano art. 7a ust. 2 akapit drugi i art. 7a ust. 3.
21. Powyższe zmiany, tzn. art. 7a ust. 2 paragraf drugi i art. 7a ust. 3 ustanawiają prawo osoby fizycznej podejrzewanej o popełnienie przestępstwa do bycia informowaną o wszystkich kwestiach, które jej dotyczą. Mówiąc bardziej szczegółowo, zmiany te określają sposób realizowania tego prawa w kontekście dochodzeń OLAF. Po pierwsze prawo to będzie udzielane *na podstawie przeprowadzonego dochodzenia* czyli po zakończeniu dochodzenia. Po drugie, będzie udzielane w formie streszczenia kwestii dotyczących danej osoby fizycznej. Ponadto dostęp będzie możliwy poprzez zapis z przesłuchania podejrzanej osoby.
22. EIOD z zadowoleniem przyjmuje włączenie art. 7a ust. 2 akapit drugi i art. 7a ust. 3 w stopniu, w jakim określają one w kontekście dochodzeń OLAF prawo dostępu związane z ochroną danych ustanowione w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. EIOD jest jednak zdania, że sposób przyznania tego prawa można we wniosku ulepszyć. EIOD obawia się, że prawo dostępu, w formie opisanej we wniosku, jest podrzędne w stosunku do tego samego prawa na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
23. Na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 osoby fizyczne są zasadniczo uprawnione do realizacji prawa dostępu do swoich danych osobowych, chyba że powstanie jedna ze szczególnych sytuacji opisanych w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, o którym mowa powyżej, uzasadniająca ograniczenie takiego prawa. W takim przypadku dostęp może zostać ograniczony do czasu gdy zmienia się okoliczności.
24. EIOD stwierdza, że we wniosku stosowanie prawa dostępu nie jest uznawane za zasadę ogólną. Wniosek przewiduje natomiast stosowanie prawa dostępu *na pewnych etapach procedury* i w *odniesieniu do pewnych dokumentów*. Do pewnego stopnia uprawnione jest stwierdzenie, że w ramach wniosku prawo dostępu ma zarówno ograniczenia czasowe, jak i materialne.
25. Na mocy art. 7a ust. 2 akapit drugi dostęp można uzyskać wyłącznie *na podstawie przeprowadzonego dochodzenia*, gdy osoba fizyczna otrzymuje streszczenie kwestii, które jej dotyczą, oraz po przeprowadzeniu przesłuchania tej osoby przez OLAF i sporządzeniu zapisu z przesłuchania. Poza tymi dwoma etapami procedury, zgodnie z ogólną zasadą, brak jest dostępu do informacji osobowych. Co do materiału, do którego można uzyskać dostęp, EIOD stwierdza, że na podstawie wniosku dostęp jest możliwy wyłącznie w odniesieniu do zagadnień dotyczących danej osoby oraz zapisu z przesłuchania, na mocy odpowiednio art. 7a ust. 2 akapit drugi i art. 7a ust. 3. Nie udziela się dostępu do żadnych innych informacji, które dotyczą danej osoby fizycznej, np. kopii dokumentów, e-maili, zapisów rozmów telefonicznych itp.

26. EIOD zgadza się z wnioskiem, że dostęp do informacji osobowych jest istotny na wspomnianych dwóch etapach procesu i w związku z dwoma dokumentami wymienionymi we wniosku, oraz z zadowoleniem przyjmuje uznanie we wniosku takich praw w tych okolicznościach. EIOD uważa jednak, że wniosek powinien także uznawać ogólną zasadę istnienia praw dostępu w przypadkach innych niż dwa wyraźnie wymienione we wniosku.
27. EIOD świadom jest, że ogólna zasada uznawania praw dostępu podczas dochodzeń może napotykać na pewien opór. EIOD przypomina jednak, że OLAF będzie mógł zabronić dostępu do informacji, jeśli podczas danego dochodzenia zaistnieje potrzeba zachowania poufności na mocy art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. OLAF może przecież korzystać z art. 20, aby zabronić takiego dostępu na przykład w celu zabezpieczenia zapobiegania przestępstwom w prawie karnym i innym oraz ochrony dochodzeń w ich sprawie. Dlatego też stosowanie ogólnej zasady przyznawania prawa dostępu nie uniemożliwia ograniczania takiego prawa na zasadzie *ad hoc*, jeśli zaistnieją ku temu wspomniane powody.
28. W związku z powyższym oraz w celu zapewnienia, że podczas dochodzenia prawo dostępu rzeczywiście istnieje, co oznacza także uznanie ewentualnych jego ograniczeń, EIOD proponuje wyraźne odniesienie się we wniosku do praw osób fizycznych w zakresie dostępu do swoich danych osobowych znajdujących się w aktach dochodzenia prowadzonego przez OLAF. W szczególności EIOD uważa, że w art. 7a ust. 2 pomiędzy akapitem pierwszym a drugim należy wstawić akapit o następującym lub podobnym brzmieniu: „Każda osoba, której dotyczy dochodzenie, ma prawo dostępu do odnoszących się do niej danych osobowych zgromadzonych w trakcie dochodzenia. Prawa takie mogą podlegać ograniczeniom przewidzianym w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.”
29. Akapit ten mówiłby o tym, że ogólną zasadą jest stosowanie prawa dostępu. W ten sposób nie tylko osiągnięto by spójność, lecz także osoby fizyczne, których dotyczy dochodzenia OLAF, nie podlegałyby bardziej zaostrzonym zasadom w zakresie dostępu do danych osobowych.

II.1.d Prawo do sprostowania

30. Prawo dostępu jest kwestią podstawową w stosunku do prawa do sprostowania. Po umożliwieniu dostępu do danych i sprawdzenia poprawności oraz zgodności przetwarzania z prawem, prawo do sprostowania daje osobom fizycznym możliwość zażądania sprostowania wszelkich niekompletnych lub niedokładnych informacji.
31. We wniosku proponuje się regulację prawa do sprostowania razem z prawem dostępu. Art. 1 pkt 5, na mocy którego dodaje się art. 7a ust. 2 akapit drugi i trzeci, odnosi się do możliwości składania zeznań przez osobę podejrzaną o naruszenie prawa.
32. EIOD zauważa, że mówiąc ściśle wniosek nie przewiduje prawa do sprostowania jako takiego. Przewiduje on natomiast prawo do „składania zeznań” oraz „zatwierdzenia lub wprowadzenia dodatkowych uwag” (w obu przypadkach w odniesieniu do informacji osobowych). EIOD uważa, że przywileje takie są odpowiednikiem prawa do sprostowania i zgodne są z art. 14 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, które określa ramy regulacyjne prawa do sprostowania informacji niedokładnych. EIOD uważa, że w kontekście dochodzeń prowadzonych przez OLAF nie ma możliwości stworzenia osobom fizycznym możliwości „sprostowania” informacji, które uważają za niekompletne lub niedokładne, ponieważ oczywiste jest, że w wielu przypadkach ocena tego, czy informacja jest niezgodna z prawdą, będzie przedmiotem dochodzenia. Dlatego też prawo do sprostowania danych można zapewnić — tak, jak jest to czynione we wniosku — w formie umożliwienia danej osobie składania zeznań i przedstawiania uwag dotyczących informacji osobowych, o których mowa.
33. Ponadto EIOD jest zdania, że uwagi dotyczące sposobu, w jaki rozwiązana jest we wniosku kwestia prawa dostępu do informacji, mają zastosowanie *mutatis mutandis* do prawa do sprostowania. W istocie, sposób ujęcia prawa do sprostowania we wniosku ma takie same słabe strony, jak opisane powyżej w związku z prawem dostępu: we wniosku nie uznaje się, że ogólną zasadą jest przyznawanie prawa do sprostowania. Prawo do sprostowania jest natomiast niesłusznie ograniczone do streszczenia zarzutów oraz do sporządzania sporządzanego po złożeniu zeznań.
34. EIOD wyraża opinię, że wniosek powinien uznawać, iż prawo do sprostowania jest prawem ogólnym, a nie częściowym. W tym celu EIOD proponuje dodanie do wniosku przepisu mówiącego o zastosowaniu prawa do sprostowania. Mówiąc ściślej, do zdania „Każda osoba, której dotyczy dochodzenie, ma w każdej chwili prawo dostępu do dotyczących jej danych osobowych zgromadzonych w trakcie dochodzenia.” należy dodać następujący fragment: „*oraz prawo do złożenia zeznań w sprawie ewentualnej niedokładności lub niekompletności tych danych.*” EIOD przypomina, że poprzez zastosowanie art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 OLAF nadal może ograniczyć prawo do sprostowania informacji w celu zabezpieczenia zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w sprawie przestępstw oraz ich wykrywania i ścigania.

35. Art. 7a ust. 2 akapit trzeci przewiduje możliwość odstąpienia od stosowania prawa dostępu i do sprostowania. Jak już wspomniano w związku z ograniczeniami prawa do informacji, ograniczeniom takim powinny towarzyszyć zabezpieczenia mające zastosowanie w kontekście art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. W tym celu EIOD proponuje, by ograniczenie stosowania takich praw powiązać we wniosku z wyraźnym odniesieniem do art. 20.

II.1.e Wymiana informacji osobowych

36. Wniosek przewiduje wymianę danych osobowych między instytucjami europejskimi i z organami państw członkowskich. *De facto* jednym z celów wniosku jest zwiększenie wymiany informacji pomiędzy OLAF-em a organami działającymi zarówno na szczeblu UE, jak i państw członkowskich.
37. W związku z tym EIOD pragnie podkreślić, że wymiana taka powinna być możliwa wyłącznie w zakresie, w jakim jest ona niezbędna do osiągnięcia celów dochodzenia w danej sprawie. Ponadto EIOD przypomina, że zgodnie z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 odbiorca danych przetwarza je wyłącznie w celach, w jakich zostały one przekazane.
38. Wniosek nie przewiduje wymiany danych osobowych z państwami trzecimi ani do celów współpracy międzynarodowej. W tym kontekście można jednak założyć, że współpraca taka może mieć miejsce. EIOD chciałby w związku z tym podkreślić, że wymiana taka powinna być możliwa jedynie w przypadku zapewnienia przez państwo trzecie stosownego poziomu ochrony danych osobowych lub w przypadku, gdy przekazanie informacji objęte jest jednym z odstępstw ustanowionych w art. 9 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Ponadto EIOD przypomina, że te same zasady mają zastosowanie do wymiany informacji pomiędzy OLAF-em a instytucjami i organami UE niebędącymi organami Wspólnoty, takimi jak EUROPOL czy EUROJUST. EIOD wyraża nadzieję, że w takich przypadkach zostaną utworzone odpowiednie przepisy prawne uwzględniające prawidłowość działania systemu ochrony danych w takich instytucjach, co ułatwiłoby przekazywanie im danych na podstawie art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Innym rozwiązaniem jest przyjęcie nowych przepisów prawnych stanowiących, że ich system ochrony danych jest równoważny systemowi organów i instytucji Wspólnoty, za art. 7 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, co niosłoby ze sobą także usunięcie ograniczeń w przesyłaniu danych do takich instytucji.

II.1.f Zgodność z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001

39. Wniosek wprowadza do art. 8 ust. 3 zmianę polegającą na dodaniu wyraźnego odniesienia do stosowania rozporządzenia (WE) nr 45/2001. EIOD z zadowoleniem przyjmuje tę zmianę art. 8 ust. 3 w zakresie, w jakim potwierdza ona, że we wszystkich przypadkach, w których wniosek nie określa sposobu stosowania wymogów w zakresie ochrony danych w kontekście dochodzeń prowadzonych przez OLAF, zastosowanie ma domyślnie rozporządzenie (WE) nr 45/2001.
40. EIOD uważa jednak, że sam art. 8 ust. 3, tzn. bez zmian proponowanych w niniejszej opinii, nie wystarcza, by zapewnić ochronę danych osobowych na poziomie co najmniej równym poziomowi przewidzianemu w rozporządzeniu nr 45/2001. Sam art. 8 ust. 3 nie wystarcza, ponieważ można by zrozumieć, że odnosi się on tylko do przypadków, w których wniosek nie określa sposobu stosowania wymogów w zakresie ochrony danych w kontekście dochodzeń prowadzonych przez OLAF. Jednak w przypadkach, w których wniosek określa sposób stosowania wymogów w zakresie ochrony danych, a jest to system ochrony danych o mniejszym stopniu ochrony, można by uznać, że taki niezadowolający system jest nadrzędny w stosunku do ogólnych zasad ochrony zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001. Proponowane powyżej szczegółowe zmiany dotyczące konkretnych odniesień do rozporządzenia 45/2001 mają na celu uniknięcie ryzyka takiej interpretacji.

III. DODATKOWE UWAGI

III.1. Ochrona demaskatorów

41. EIOD w pełni zgadza się z wnioskiem co do tego, że dla zwiększenia przejrzystości niezbędne jest zapewnienie odpowiedniej ilości informacji demaskatorom, oraz z zadowoleniem przyjmuje zawarte we wniosku zobowiązanie powiadamiania informatorów o tym, czy rozpocząć dochodzenie, czy też nie.

42. EIOD zaleca poszanowanie poufnego traktowania tożsamości demaskatorów podczas dochodzeń prowadzonych przez OLAF oraz na późniejszych etapach. W związku z tym EIOD uważa, że odpowiednio byłoby włączenie do wniosku nowego ustępu gwarantującego poufność demaskatorom. Obecne gwarancje (komunikat Komisji SEC/2004/151/2) nie wydają się wystarczające z prawnego punktu widzenia. EIOD odnotowuje, że przepisy takie byłyby zgodne z opinią Grupy Roboczej ds. Ochrony Danych powołaną na mocy art. 29, która dotyczy zastosowania zasad ochrony danych do wewnętrznych systemów informowania o nieprawidłowościach⁽¹⁾.

IV. WNIOSKI I ZALECENIA

43. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wniosek w wyraźniejszy sposób określa, jakie są gwarancje procesowe osób, których dotyczą dochodzenia prowadzone przez OLAF, w tym ochrona danych osobowych takich osób.
44. EIOD ocenia, że z perspektywy praw osób fizycznych do ochrony ich danych osobowych i prywatności wniosek w większości zawiera ulepszenia w stosunku do obecnych ram prawnych. Przykłady ulepszeń to art. 7a ust. 2 akapit pierwszy oraz art. 8a, ponieważ przyczyniają się one do poszanowania „prawa do informacji”, a także art. 7a ust. 2 akapit drugi oraz art. 7a ust. 3, które potwierdzają zastosowanie częściowego „prawa dostępu i sprostowania” w kontekście dochodzeń prowadzonych przez OLAF.
45. Ponadto EIOD z zadowoleniem przyjmuje uznanie we wniosku faktu, że rozporządzenie (WE) nr 45/2001 ma zastosowanie do wszystkich operacji przetwarzania danych realizowanych w związku z dochodzeniami prowadzonymi przez OLAF, gdyż przyczyni się to do zapewnienia spójnego i jednolitego stosowania zasad dotyczących ochrony podstawowych praw i swobód osób fizycznych w odniesieniu do przetwarzania informacji osobowych.
46. Chociaż EIOD docenia omówione powyżej zmiany mające na celu zwiększenie praw procesowych i praw w zakresie ochrony danych osobowych, jego niepokój budzi fakt, że większość z proponowanych zmian nie osiąga minimalnych norm ochrony danych zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001. EIOD obawia się, że jeśli wniosek uznano by za nadrzędny w stosunku do stosowania ogólnych ram ochrony danych osobowych zawartych w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001, oznaczałoby to niedopuszczalne złagodzenie norm ochrony danych w kontekście dochodzeń prowadzonych przez OLAF. W opinii EIOD jest to szczególnie niepokojące ze względu na delikatny charakter tego rodzaju danych, które mogą być gromadzone w ramach dochodzeń prowadzonych przez OLAF. Aby uniknąć takich konsekwencji, EIOD zwraca się do prawodawcy wspólnotowego o rozważenie poniższych kwestii i wprowadzenie do wniosku odpowiednich zmian z ich uwzględnieniem:
47. Usterki w zakresie prawa do informacji w kontekście dochodzeń prowadzonych przez OLAF:
- Dostarczanie osobom fizycznym informacji w celu zapewnienia sprawiedliwego procesu stanowi nieodzowne zabezpieczenie, które nie powinno być niesłusznie narażane na szwank, tak jak ma to miejsce we wniosku. Aby tego uniknąć, należy wprowadzić we wniosku następujące zmiany:
- (i) W celu zapewnienia sprawiedliwego przetwarzania, art. 7a ust. 2 akapit 1 i art. 8a powinny zawierać wyraźne odniesienie do art. 11 i 12 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
  - (ii) Ograniczenia prawa do informacji, o których mowa w art. 7a ust. 2 akapit drugi i art. 8a akapit drugi, powinny być powiązane z zabezpieczeniami art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.
48. Usterki w zakresie prawa dostępu w kontekście dochodzeń prowadzonych przez OLAF:
- podstawę poszanowania danych osobowych stanowi zapewnienie dostępu do informacji osobowych, dzięki któremu osoby fizyczne mogą dowiedzieć się, czy przetwarzane są dane na ich temat. Aby zapewnić skuteczne prawa dostępu, należy wprowadzić we wniosku następujące zmiany:
- (i) Należy wprowadzić nowy przepis uznający, że ogólną zasadą jest przyznawanie prawa dostępu do informacji osobowych zgromadzonych w związku z dochodzeniami prowadzonymi przez OLAF; mógłby się on znaleźć pomiędzy pierwszym i drugim akapitem art. 7a ust. 2. Przepis taki mógłby mieć następujące brzmienie: „Każda osoba, której dotyczy dochodzenie, ma prawo dostępu do odnoszących się do niej danych osobowych zgromadzonych w trakcie dochodzenia. Prawa takie mogą podlegać ograniczeniom przewidzianym w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.”

⁽¹⁾ Opinia 1/2006 w sprawie zastosowania unijnych zasad ochrony danych do wewnętrznych systemów informowania o nieprawidłowościach w dziedzinie księgowości, wewnętrznych kontroli księgowych, spraw związanych z audytem, zwalczania przekupstwa oraz przestępstw bankowych i finansowych ((00195/06/EN WP 117).

49. Usterki w zakresie prawa do sprostowania w kontekście dochodzeń prowadzonych przez OLAF:

Naturalną konsekwencją prawa dostępu do danych osobowych jest prawo do sprostowania informacji niedokładnych lub niekompletnych i jako takie stanowi podstawę ochrony praw dotyczących informacji osobowych. Ograniczenia prawa do sprostowania powinny być przewidziane jedynie w zakresie dozwolonym na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Omawiany wniosek zawiera dodatkowe ograniczenia, którym należy zapobiec w następujący sposób:

- (i) Należy dodać przepis stwierdzający, że podejrzani mają ogólne prawo do składania zeznań dotyczących wszelkich odnoszących się do nich informacji, poza przypadkami, w których zastosowanie mają wyjątki przewidziane w art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Mówiąc dokładnie, po stwierdzeniu, że każda osoba, której dotyczy dochodzenie, ma „w każdej chwili prawo dostępu do dotyczących jej danych osobowych zgromadzonych w trakcie dochodzenia.” należy dodać, że osoba fizyczna ma następnie prawo „do złożenia zeznań w sprawie ewentualnej niedokładności lub niekompletności tych danych”.
- (ii) EIOD proponuje, aby ograniczenie prawa dostępu i do sprostowania, przewidziane w art. 7a ust. 2 akapit trzeci, powiązać z gwarancjami art. 20 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

50. Ponadto EIOD jest zdania, że odpowiednie byłoby włączenie do wniosku nowego ustępu gwarantującego poufność demaskatorom.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 października 2006 r.

Peter HUSTINX

Europejski Inspektor Ochrony Danych

Druga opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych

(2007/C 91/02)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę Praw Podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 41,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

1. Dnia 19 grudnia 2005 r. Europejski Inspektor Ochrony Danych (EIOD) wydał opinię ⁽³⁾ w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. W tej opinii EIOD podkreślił znaczenie wniosku jako skutecznego narzędzia ochrony danych osobowych w dziedzinie objętej tytułem VI Traktatu UE. Taki akt prawny powinien nie tylko szanować zasady ochrony danych określone w konwencji nr 108 Rady Europy ⁽⁴⁾, a zwłaszcza w dyrektywie 95/46/WE, ale także ustanawiać dodatkowy zbiór zasad uwzględniających szczególny charakter dziedziny ochrony porządku publicznego. Dla EIOD kwestią o kluczowym znaczeniu jest, by zakres decyzji ramowej obejmował wszystkie dane policyjne i sądowe, nawet jeżeli nie są one przekazywane ani udostępniane przez właściwe organy innych państw członkowskich. Niezwykle istotna jest spójność w zakresie ochrony danych, niezależnie od tego gdzie, przez kogo i do jakich celów są one przetwarzane. EIOD złożył kilka propozycji zmierzających do podwyższenia poziomu ich ochrony.
2. Dnia 27 września 2006 r. Parlament Europejski przyjął rezolucję legislacyjną dotyczącą wniosku Komisji. Zasadniczo rezolucja ma te same cele, co opinia EIOD: ogólne poparcie dla wniosku i poprawki mające na celu podwyższenie poziomu ochrony zapewnianego na mocy decyzji ramowej.
3. Wniosek Komisji obecnie został poddany dyskusji na forum Rady. Rada rzekomo ⁽⁵⁾ czyni postępy i modyfikuje kluczowe elementy tekstu wniosku. Prezydencja Rady dokłada wysiłków, by postępy były jak największe. Jej celem jest wypracowanie wspólnego podejścia do głównych elementów wniosku do grudnia 2006 r.
4. EIOD z zadowoleniem przyjmuje uwagę, jaką Rada darzy ten istotny wniosek. Napawa go jednak troską kierunek wprowadzanych zmian. Teksty obecnie omawiane na forum Rady nie ujmują poprawek proponowanych przez Parlament Europejski ani opinii EIOD i konferencji europejskich organów ds. ochrony danych. Wręcz przeciwnie, w niejednym przypadku przepisy zawarte we wniosku Komisji, oferujące obywatelom pewne zabezpieczenia, zostały skreślone lub znacznie osłabione. W rezultacie istnieje znaczne prawdopodobieństwo, że poziom ochrony będzie niższy niż zapewniony na mocy dyrektywy 95/46/WE, a nawet bardziej ogólnej konwencji nr 108 Rady Europy, którą są związane państwa członkowskie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 47 z 25.2.2006, str. 27.

⁽⁴⁾ Konwencja Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, 28 stycznia 1981 r.

⁽⁵⁾ Z formalnego punktu widzenia brak jest publicznie dostępnych dokumentów, a EIOD nie uczestniczy bezpośrednio w pracach grupy roboczej Rady. Dokumenty odzwierciedlające stan prac w Radzie są dostępne na stronie internetowej Statewatch (www.statewatch.org).

5. EIOD zauważył także, że Komisja Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych Parlamentu Europejskiego ostatnio wyraziła obawy dotyczące podejmowanych przez Radę decyzji w sprawie omawianego wniosku.
6. Z tego powodu EIOD wydaje niniejszą drugą opinię. Skupia się ona na pewnych podstawowych problemach i nie powtarza wszystkich zagadnień ujętych w opinii z grudnia 2005 r., która w całości pozostaje w mocy.

Uwagi ogólne

7. W procesie tworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości wymiana informacji politycznych i sądowych między państwami członkowskimi staje się coraz ważniejsza. Złożono wnioski dotyczące kilku aktów prawnych — kilka też już przyjęto — by ułatwić tę wymianę. EIOD raz jeszcze podkreśla, że w tym kontekście — by zagwarantować poszanowanie praw podstawowych obywateli — konieczne są solidne ramy prawne chroniące osoby, których dotyczą dane. Omawiana decyzja ramowa (wniosek jej dotyczący) jest bezpośrednio powiązana z wnioskami mającymi na celu ułatwienie takiej wymiany informacji.
8. Choć EIOD uznaje, że jak najszybsze przyjęcie decyzji ramowej przez Radę jest istotne, przestrzega również, że tempo podejmowania decyzji nie powinno prowadzić do obniżenia standardów ochrony. Teksty omawiane obecnie przez Radę budzą wątpliwości co do tego, czy ich rezultaty będą wystarczająco solidne, by zapewnić obywatelom skuteczną ochronę. W obecnej sytuacji skutkiem skupienia się na krótkim terminie wydaje się być skreślenie lub osłabienie potencjalnie kontrowersyjnych przepisów. Brak czasu, by osiągnąć porozumienie w sprawie tych potencjalnie kontrowersyjnych przepisów, mógłby zaowocować utratą wymaganej od decyzji ramowej jakości.
9. W tej sytuacji EIOD zaleca Radzie dłuższy okres negocjacji, by osiągnąć rezultaty zapewniające wystarczającą ochronę.

Zastosowanie do przetwarzania danych w kontekście krajowym

10. To zagadnienie stanowi zasadniczy element opinii z grudnia 2005 r. i zostało później gruntownie przedyskutowane. Wspólne zasady ochrony danych powinny mieć zastosowanie do wszystkich danych w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej, nie zaś być ograniczone do transgranicznej wymiany danych między państwami członkowskimi. Bardziej ograniczony zakres zastosowania nie byłby w stanie zaowocować właściwym poziomem ochrony wymaganym przez art. 30 ust. 1 lit. b) Traktatu UE. Punkt ten był wielokrotnie podkreślany, nie tylko przez EIOD.
11. W opinii z grudnia 2005 r. EIOD oświadczył, że ograniczenie do danych, które są wymieniane między państwami członkowskimi, uczyniłoby zakres zastosowania decyzji ramowej szczególnie niepewnym, co jest sprzeczne z zasadniczym celem tej decyzji. Przez cały okres gromadzenia lub przetwarzania danych osobowych nie jest wiadomo, czy dane te będą później użyteczne do celów wymiany z właściwymi organami innych państw członkowskich.
12. Z tego powodu bardziej ograniczony zakres stosowania jest niewłaściwy i, o ile zostanie wprowadzony, będzie wymagał trudnych i precyzyjnych rozróżnień w ramach baz danych organów ochrony porządku publicznego, co będzie prowadzić jedynie do dodatkowych komplikacji i kosztów ponoszonych przez te organy, a ponadto negatywnie wpłynie na pewność prawną z punktu widzenia poszczególnych osób.
13. Kwestię tę można zilustrować na dwóch przykładach. Po pierwsze, dodatkowe komplikacje i koszty wynikają z faktu, że akta dotyczące przestępstw w wielu przypadkach składają się z danych pochodzących od różnych organów. Skutkiem ograniczenia zakresu zastosowania decyzji byłoby to, że części takich złożonych akt — części zawierające dane pochodzące od organów innych państw członkowskich — byłyby objęte ochroną na mocy decyzji ramowej, zaś pozostałe części akt byłyby tej ochrony pozbawione. Po drugie, negatywnie wpłynęłoby to na pewność prawną z punktu widzenia poszczególnych osób, gdyż — w przypadku ograniczonego zakresu zastosowania — dane pochodzące z państw trzecich, ale nie będące przedmiotem wymiany między państwami członkowskimi, nie byłyby objęte decyzją ramową. Nie trzeba powtarzać, że przetwarzanie tych danych pociąga za sobą konkretne ryzyko dla osób, których one dotyczą, jeżeli na przykład brak będzie prawnego zobowiązania do sprawdzania ścisłości takich danych. Dobrym przykładem jest wykorzystanie przez państwo członkowskie do celów ochrony porządku publicznego sporządzanych przez państwa trzecie list osób objętych zakazem lotów do tych państw.

14. EIOD po raz kolejny podkreśla, że niezbędny jest wysoki poziom ochrony danych w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej — w której przetwarzanie danych osobowych z samej swojej natury stanowi szczególne ryzyko dla obywateli, co uznano m.in. w art. 30 ust. 1 lit. b) Traktatu UE. Ponadto duże rozbieżności między ochroną danych w obrębie pierwszego i trzeciego filaru wpłynęłyby nie tylko na prawo obywateli do ochrony ich danych osobowych, ale także na skuteczność ochrony porządku publicznego i wzajemne zaufanie między państwami członkowskimi.
15. Omawiany wniosek służy obydwoóm celom. Powinien on zabezpieczać obywateli przed niewłaściwym wykorzystaniem ich danych osobowych. Dla obywatela, którego dotyczą przetwarzane dane, nie ma znaczenia, czy są one przetwarzane w kontekście wymiany między państwami członkowskimi, czy też w kontekście czysto krajowym. Ponadto zabezpieczenie obywateli przed niewłaściwym wykorzystaniem ich danych powinno przyczynić się do wzrostu wzajemnego zaufania między państwami członkowskimi, co stanowi warunek skutecznej wymiany informacji. Zastosowanie do przetwarzania danych wspólnych standardów ułatwi akceptację danych wymienianych przez państwa członkowskie.
16. EIOD ostrzega, że ograniczenie zakresu zastosowania decyzji ramowej do danych w kontekście wymiany nie zapewniłoby w pełni warunków do budowy zaufania między organami poszczególnych państw członkowskich. Ponadto tak ograniczony tekst nie oferuje odpowiedniej ochrony obywateli. W tych okolicznościach decyzja ramowa nie oferowałaby obywatelom odpowiedniego zabezpieczenia przez ewentualnym nadużyciem ich danych ze strony organów publicznych. Zdaniem EIOD sprawowana przez prawodawstwo funkcja „tarczy ochronnej” jest funkcją zasadniczą, choćby tylko dla zapewnienia, że Unia Europejska respektuje prawa podstawowe zgodnie z art. 6 Traktatu UE.
17. Ponadto istnieje argument strategiczny przemawiający za zastosowaniem decyzji ramowej do wszelkich typów przetwarzania. Jak pokazują niedawne negocjacje ze Stanami Zjednoczonymi dotyczące nowej umowy o przetwarzaniu i przekazywaniu danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) ⁽¹⁾, solidne prawodawstwo unijne chroniące obywateli we wszystkich sytuacjach wewnątrz UE wzmocniłoby również stanowisko UE w negocjacjach z państwami trzecimi. Z braku takiego solidnego prawa byłoby raczej trudne wymaganie od państw trzecich odpowiedniego poziomu ochrony jako warunku wstępnego przekazywania danych osobowych.

Inne kwestie

18. *Nacisk na jakość danych.* Art. 4 wniosku Komisji ujmuje nie tylko główne zasady jakości danych zawarte w dyrektywie 95/46/WE, ale także zawiera pewne zasady szczegółowe. Obejmują one rozróżnienie między różnymi rodzajami osób, których dotyczą dane (podejrzani, skazani, ofiary, świadkowie itd.). Dane z nimi związane powinny być traktowane w różny sposób, z użyciem odpowiednich zabezpieczeń, szczególnie w odniesieniu do osób niebędących podejrzanymi. Ponadto artykuł ten ustanawia obowiązek rozróżniania przez państwa członkowskie danych zgodnie ze stopniem ich ścisłości i wiarygodności. Jest to istotny przepis, gdyż organy ochrony porządku publicznego wykorzystują również dane oparte na przypuszczeniach, niekoniecznie zaś na faktach. EIOD uważa te przepisy za podstawowe zabezpieczenia, których nie należy usuwać z wniosku ani uznawać za fakultatywne.
19. *Przetwarzanie danych i ograniczenie celu.* W opinii z grudnia 2005 r. EIOD przeanalizował potrzebę lepszych uregulowań prawnych dotyczących dalszego wykorzystania danych, które zostały zgromadzone przez organ w konkretnym celu. Obecnie obawy EIOD związane z art. 5 są związane głównie z jego przekonaniem, że choć z jednej strony należy zezwolić na (dalsze) przetwarzanie danych do szerzej zakrojonych celów, z drugiej strony prawo musi określić precyzyjne warunki takiego przetwarzania, by chronić osobę, której dotyczą dane. EIOD przestrzega przed rozwiązaniami, które pozostawiają tę kwestię w pełni w gestii prawa krajowego lub nie ograniczają warunków dalszego przetwarzania danych zgodnie z dyrektywą 95/46/WE i konwencją nr 108 Rady Europy ⁽²⁾. Odnośnie do przetwarzania szczególnych kategorii danych: zajmuje się nim dyrektywa 95/46/WE oraz konwencja nr 108, zawierająca ogólny zakaz wraz z wyjątkami od niego ⁽³⁾. EIOD wyraża obawę, że ogólny zakaz zostanie z decyzji ramowej usunięty, a co za tym idzie wyjątek stanie się regułą. Takie rozwiązanie byłoby nie tylko niespójne z dyrektywą 95/46/WE, ale też niezgodne z konwencją nr 108.

⁽¹⁾ Umowa między Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki o przetwarzaniu i przekazywaniu przez przewoźników lotniczych danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) do Departamentu Bezpieczeństwa Wewnętrznego Stanów Zjednoczonych, Dz.U. L 298, str. 29.

⁽²⁾ Patrz: Art. 13 w związku z art. 6 ust. 1 lit. b) dyrektywy 95/46/WE i art. 9 w związku z art. 5 lit. b) konwencji nr 108.

⁽³⁾ Patrz: art. 8 dyrektywy 95/46/WE oraz art. 6 konwencji nr 108.

20. Wymiana danych z innymi organami i osobami prywatnymi. Wniosek Komisji zawiera ograniczenia i szczególne zabezpieczenia dotyczące wymiany informacji z innymi organami poza policją i organami sądowymi, osobami prywatnymi i organami państw trzecich. EIOD podkreśla znaczenie takich szczególnych przepisów z poniższych przyczyn. Po pierwsze, wymiana informacji z tymi „stronami trzecimi” pociąga za sobą szczególne zagrożenia (naruszenia bezpieczeństwa, dalsze przetwarzanie do innych celów itd.). Po drugie, udział stron trzecich w ochronie porządku publicznego oraz w przetwarzaniu informacji służących takiej ochronie staje się coraz powszechniejszy. Dobrymi tego przykładami są dyrektywa 2006/24/WE o zatrzymywaniu danych ⁽¹⁾, umowa ze Stanami Zjednoczonymi o danych dotyczących przelotu pasażera (PNR) oraz tak zwana sprawa Swift ⁽²⁾. Po trzecie, wyrok Trybunału Sprawiedliwości dotyczący PNR z dnia 30 maja 2006 r. ⁽³⁾ stawia poważne wątpliwości dotyczące ochrony danych osobowych gromadzonych przez przedsiębiorstwa lub osoby prywatne do celów komercyjnych, a później przetwarzanych do celów ochrony porządku publicznego.
21. Odnośnie do transferu do i z innych zainteresowanych stron — publicznych i prywatnych — w obrębie UE ważne jest, że wniosek zajmuje się tą kwestią w sposób precyzyjny i oferuje rozwiązania spójne z dyrektywą 95/46/WE. Rozwiązania te muszą zagwarantować, że konsekwencje struktury opartej na podziale na filary — zwłaszcza niepewność dotycząca granic obu filarów w tym, co się tyczy wymiany danych osobowych między organami ochrony porządku publicznego a innymi stronami — nie zaskadzają skuteczności ochrony.
22. Odnośnie do transferu danych do i z państw trzecich wniosek Komisji przewiduje podjęcie przez Komisję decyzji o tym, czy jest on właściwy. Jeżeli okaże się to nie do zaakceptowania dla Rady, w rezultacie każde państwo członkowskie będzie samo decydować o tym, czy taki transfer jest właściwy lub, co gorsza, przekazywać dane bez analizy poziomu ochrony w państwie trzecim. Brak ujednoliconego systemu wymiany danych osobowych z państwami trzecimi mógłby również:
- zmniejszyć zaufanie między organami państw członkowskich, gdyż organy jednego państwa, mogłyby być mniej chętne do dzielenia się informacjami z organami innego państwa członkowskiego, jeżeli to państwo członkowskie mogłoby również dzielić te informacje z organami państw trzecich w sytuacji braku konkretnych zabezpieczeń;
  - spowodować powrót do punktu wyjścia. Jeżeli jakiś organ w jednym państwie członkowskim nie mógłby uzyskać informacji bezpośrednio z innego państwa członkowskiego z powodu ochrony na mocy decyzji ramowej, mógłby zwrócić się o pomoc do organu państwa trzeciego;
  - skłonić organy państw trzecich do tzw. *forum shopping* — organy te mogłyby zwracać się o informacje do państwa członkowskiego o najniższych wymaganiach prawnych związanych z transferem.
- EIOD uważa za kwestię kluczową wprowadzenie mechanizmów zapewniających wspólne normy i skoordynowane decyzje dotyczące tego, czy transfer jest właściwy, również w celu wypełnienia postanowień konwencji nr 108 Rady Europy (w szczególności jej art. 12) ⁽⁴⁾. Tekst decyzji ramowej powinien przewidywać takie mechanizmy.
23. EIOD rozumie kwestionowanie przez niektóre państwa członkowskie podstawy prawnej włączenia do decyzji przepisu o wymianie danych osobowych z państwami trzecimi w przypadkach, gdy te dane nie są przesyłane lub udostępniane przez właściwy organ innego państwa członkowskiego. W opinii EIOD kwestionowanie tej podstawy prawnej nie ma uzasadnienia. Przykłady przedstawione w opinii z grudnia 2005 r. oraz argumenty zawarte w poprzednim punkcie pokazują bezpośredni związek tej wymiany danych z państwami trzecimi ze współpracą policyjną i sądową na mocy art. 29 Traktatu UE. Przepis dotyczący wymiany danych osobowych z państwami trzecimi musi być traktowany jako dodatkowy i niezbędny przepis, by osiągnąć cele art. 29 Traktatu UE w związku z art. 6 tego Traktatu, zwłaszcza ściślejszą współpracę organów policji w połączeniu z poszanowaniem praw podstawowych.

⁽¹⁾ Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE, Dz.U. L 105, str. 54.

⁽²⁾ Zob. opinia 10/2006 z dnia 22 listopada 2006 r. Zespołu Roboczego ds. Ochrony Danych art. 29 w sprawie przetwarzania danych osobowych przez Stowarzyszenie Międzynarodowej Teletransmisji Danych Finansowych (SWIFT).

⁽³⁾ Wyrok w sprawach C-317/04 i C-318/04.

⁽⁴⁾ Zob. dokładniejsze informacje: art. 2 protokołu dodatkowego (ratyfikowanego przez część państw członkowskich), zgodnego z art. 25-26 dyrektywy 95/46/WE.

24. *Prawa osób, których dotyczą dane.* Osoba, której dotyczą dane, ma prawo do informacji o przetwarzaniu danych osobowych jej dotyczących. To prawo jest związane z zasadą uczciwego i zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych, którą decyzja ramowa respektuje, a ponadto jest chronione konwencją nr 108 Rady Europy, w szczególności jej art. 5 lit. a) i art. 8. Zasadniczym elementem tego prawa jest to, że informacji tych kontroler danych powinien udzielać z urzędu. Jako że osoba, której dotyczą dane, zwykle nie zna i nie może znać przetwarzanych informacji na swój temat, wymaganie złożenia przez tę osobę wniosku byłoby sprzeczne z samym charakterem jej prawa. Naturalnie prawo do informacji podlega pewnym wyjątkom i jest jasne, że może odgrywać ważną rolę w dziedzinie ochrony porządku publicznego, gdy informacje dotyczące postępowań karnych mogłyby zaszkodzić tym postępowaniom. Jednak wszelkie rozwiązania uzależniające prawo do informacji od złożenia wniosku przez osobę, której dotyczą dane, są nie do przyjęcia i są niezgodne z konwencją nr 108 Rady Europy.
25. EIOD podkreśla, że *stanowisko organów ochrony danych* powinno być zgodne z pozycją przyznaną im na mocy dyrektywy 95/46/WE. Stanowisko to w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej staje się tym istotniejsze. Współpraca pomiędzy organami ochrony porządku publicznego w celu skutecznego zwalczania terroryzmu i innych poważnych przestępstw wymaga przetwarzania często wrażliwych danych osobowych oraz czynienia wyjątków od praw osób, których dotyczą dane (zob. np. poprzedni punkt dotyczący prawa do informacji).
26. EIOD wskazuje po pierwsze potrzebę sprawowania przez organy skutecznego nadzoru i kontroli przetwarzania danych osobowych w zakresie zastosowania omawianej decyzji ramowej, szczególnie jeżeli dane osobowe są wymieniane między państwami członkowskimi w zakresie współpracy policyjnej. Po drugie, należy zagwarantować doradczą rolę organów w ramach jurysdykcji krajowej oraz zinstytucjonalizowanej sieci organów ochrony danych, zespołu roboczego złożonego z tych organów (w dyrektywie określonego jako zespół roboczy art. 29). Konieczny jest wkład ze strony organów ochrony danych, by zwiększyć spójność ochrony na mocy omawianego aktu z ochroną na mocy dyrektywy 95/46/WE, zapewnić poszanowanie zobowiązań prawnych i osiągnąć pełne ujednoczenie wśród państw członkowskich, w tym na poziomie praktycznym.
27. Art. 24 wniosku Komisji zawiera szczegółowe zasady dotyczące *bezpieczeństwa*, porównywalne do zasad zawartych w konwencji o Europolu. EIOD przestrzega przed wykreśleniem tych zasad z tekstu wniosku. Ujednoczony poziom bezpieczeństwa stanowi ważne narzędzie zwiększania zaufania dla osób, których dotyczą dane, oraz dla organów państw członkowskich.
28. W opinii z grudnia 2005 r. EIOD zalecił zastosowanie konkretnych zabezpieczeń odnośnie do *przetwarzania określonych kategorii danych*, takich jak dane biometryczne i profile DNA. W dziedzinie ochrony porządku publicznego wykorzystanie tych kategorii danych przybiera na znaczeniu, choć może ono pociągać za sobą określone ryzyko dla osoby, której dotyczą dane. Niezbędne są wspólne zasady. EIOD wyraża żal, że zalecenie to nie zostało uwzględnione przez Radę, a przynajmniej że nie zostało to uwidocznione. EIOD wzywa Komisję i Radę do przyjęcia wniosku w tej sprawie, związanego z zasadą dostępności lub nie.

Podsumowanie

29. EIOD zaleca Radzie dłuższy okres negocjacji, by osiągnąć rezultaty zapewniające wystarczającą ochronę. Choć EIOD uznaje, że przyjęcie decyzji ramowej przez Radę w krótkim terminie jest istotne, przestrzega również, że tempo podejmowania decyzji nie powinno prowadzić do obniżenia standardów ochrony.
30. Niezwykle istotna jest spójność w zakresie ochrony danych osobowych, niezależnie od tego gdzie, przez kogo i do jakich celów są one przetwarzane. EIOD wzywa Radę do utrzymywania poziomu ochrony, który nie byłby niższy niż zapewniony na mocy dyrektywy 95/46/WE, a nawet bardziej ogólnej konwencji nr 108 Rady Europy, którą są związane państwa członkowskie.
31. Wspólne zasady ochrony danych powinny mieć zastosowanie do wszystkich danych w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej, nie zaś być ograniczone do transgranicznej wymiany danych między państwami członkowskimi. Niniejsza opinia zawiera argumenty wskazujące, że bardziej ograniczony zakres zastosowania jest niewłaściwy i, o ile zostanie wprowadzony, będzie prowadzić jedynie do dodatkowych komplikacji i kosztów ponoszonych przez organy, a ponadto negatywnie wpłynie na pewność prawną z punktu widzenia poszczególnych osób.

32. Inne zastrzeżenia EIOD są następujące:

- konkretne przepisy dotyczące jakości danych zawarte we wniosku Komisji nie powinny zostać skreślone ani uczynione fakultatywnymi;
- przepisy dotyczące dalszego wykorzystania danych oraz szczególnych kategorii danych powinny być spójne z dyrektywą 95/46/WE i zgodne z konwencją nr 108 Rady Europy;
- nie należy wykreślać z tekstu wniosku konkretnych przepisów dotyczących wymiany danych z innymi stronami poza organami ochrony porządku publicznego w obrębie UE ani ograniczać zakresu ich zastosowania. Odnośnie do wymiany danych z państwami trzecimi należy co najmniej wprowadzić mechanizmy zapewniające wspólne normy i skoordynowane decyzje dotyczące tego, czy transfer jest właściwy, również w celu wypełnienia postanowień konwencji nr 108 Rady Europy. Tekst decyzji ramowej powinien przewidywać takie mechanizmy;
- wszelkie rozwiązania uzależniające prawo do informacji od złożenia wniosku przez osobę, której dotyczą dane, są nie do przyjęcia i są niezgodne z konwencją nr 108 Rady Europy;
- stanowisko organów ochrony danych powinno być zgodne z pozycją przyznaną im na mocy dyrektywy 95/46/WE;
- nie należy wykreślać z tekstu wniosku szczegółowych zasad dotyczących bezpieczeństwa, porównywalnych do zasad zawartych w konwencji o Europolu;
- Komisja i Rada powinny przyjąć wniosek dotyczący przetwarzania określonych kategorii danych, takich jak dane biometryczne i profile DNA, związany z zasadą dostępności lub nie.

Sporządzono w Brukseli, dnia 29 listopada 2006 r.

Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (COM(2006) 16 wersja ostateczna)

(2007/C 91/03)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając dyrektywę 45/2001/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2001 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾, w szczególności jej art. 41,

uwzględniając wniosek o wydanie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia nr 45/2001 otrzymany od Komisji Europejskiej w dniu 7 grudnia 2006 r.,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WSTĘP

Konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

1. Zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia 45/2001/WE Komisja przesłała Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych (EIOD) do konsultacji wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykonywania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽³⁾ (zwany dalej „wnioskiem”). EIOD uważa, że niniejszą opinię należy uwzględnić w preambule rozporządzenia.
2. Formalna konsultacja, o którą zwróciła się Komisja, jest konsekwencją kontaktów sekretariatu EIOD i służb odpowiedniej DG Komisji (DG EMPL) w ramach tworzenia wykazu działań EIOD z 2007 roku ⁽⁴⁾. Rzeczywiście wniosek ten należy — spośród wniosków opracowywanych przez DG EMPL — do grupy wniosków stanowiących przedmiot szczególnego zainteresowania EIOD. Ponadto EIOD wziął aktywnie udział w spotkaniu w dniu 23 listopada 2006 r. zorganizowanym przez Parlament Europejski, zgłaszając wstępne uwagi do wniosku. W tym kontekście EIOD z zadowoleniem przyjmuje tę konsultację i oczekuje, że będzie w przyszłości odpowiednio wcześniej konsultowany w związku z innymi wnioskami Komisji związanymi z ochroną danych w sektorach zabezpieczeń społecznych i zatrudnienia, zwłaszcza w związku z wnioskami znajdującymi się w wykazie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, str. 1.

⁽⁴⁾ Każdego roku w grudniu EIOD publikuje wykaz priorytetów w zakresie konsultacji na następny rok. Wykaz ten zawiera najważniejsze wnioski Komisji, w przypadku których może być wymagana oficjalna reakcja ze strony EIOD. Wysoki priorytet nadaje się wnioskowi, które mogą mieć duży wpływ na ochronę danych. Wykaz EIOD na 2007 r. jest dostępny na stronie internetowej EIOD www.edps.europa.eu.

Wniosek a jego kontekst

3. Wniosek ustanawia procedurę wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. Rzeczywiście nowe przepisy dotyczące koordynacji w tym rozporządzeniu nie mogą być stosowane do czasu przyjęcia przedmiotowego wniosku, który ustanawia odpowiednie środki wykonawcze ⁽¹⁾. Wniosek oceniany jest zatem w związku z rozporządzeniem, który jest jego podstawą. Należy w tym kontekście również odnotować, że EIOD nie wydał opinii w sprawie rozporządzenia 883/2004, ponieważ odpowiedni wniosek Komisji został przyjęty w dniu 12 lutego 1999 r. ⁽²⁾, czyli przed wejściem w życie rozporządzenia 45/2001/WE.
4. Celem wniosku jest unowocześnienie i uproszczenie obowiązujących przepisów przez wzmocnienie współpracy między instytucjami zabezpieczenia społecznego i przez ulepszenie metod wymiany danych między instytucjami zabezpieczenia społecznego.
5. Wniosek ma szeroki zakres, zarówno w odniesieniu do objętych nim obywateli, jak i dziedzin. Z jednej strony obejmuje wszystkich obywateli UE, którzy są ubezpieczeni na mocy krajowego prawodawstwa (stąd również osoby bezrobotne) pod warunkiem wystąpienia czynników transgranicznych. Z drugiej strony ma zastosowanie do wielu dziedzin związanych z zabezpieczeniem społecznym: świadczeń z tytułu choroby, świadczeń z tytułu macierzyństwa i równoważnych świadczeń dla ojca, świadczeń z tytułu inwalidztwa, świadczeń z tytułu starości i dla osób pozostałych przy życiu, świadczeń z tytułu wypadku przy pracy i choroby zawodowej, świadczeń z tytułu śmierci, świadczeń z tytułu bezrobocia, świadczeń związanych z wcześniejszą emeryturą, świadczeń rodzinnych.
6. EIOD z zadowoleniem przyjmuje przedmiotowy wniosek w zakresie, w jakim wniosek ten służy wsparciu swobodnego przepływu obywateli oraz poprawie poziomu życia i warunków zatrudnienia obywateli UE przemieszczających się wewnątrz Unii.
7. Dużą część wniosku stanowią przepisy dotyczące wymiany danych osobowych między krajowymi organami administracyjnymi odpowiedzialnymi za zabezpieczenia społeczne. Rzeczywiście system zabezpieczeń społecznych nie mógłby funkcjonować bez przetwarzania różnych rodzajów danych osobowych, często szczególnie chronionych. Poza tym wymiana danych osobowych między różnymi państwami członkowskimi w związku z zabezpieczeniami społecznymi wynika w sposób naturalny z istnienia Unii Europejskiej, w której obywatele coraz częściej korzystają z prawa do swobodnego przemieszczania się.
8. Istotne jest również jednak, aby wzmózona wymiana danych osobowych między krajowymi organami administracyjnymi państw członkowskich, zapewniając lepsze warunki swobodnego przepływu osób, gwarantowała również wysoki poziom ochrony danych osobowych, co jest z kolei gwarancją jednego z praw podstawowych UE. W tym kontekście EIOD z zadowoleniem odnotowuje, że również Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (EKES) wskazał w opinii w sprawie wniosku wydanej dnia 26 października 2006 r., że należy zagwarantować odpowiednią ochronę danych osobowych, zwłaszcza przy uwzględnieniu, że niektóre przetwarzane dane powinny być szczególnie chronione ⁽³⁾.

Główne kwestie uwzględnione w opinii

9. EIOD jest konsultowany w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia wykonawczego. Jak jednak wspomniano powyżej, rozporządzenie wykonawcze nie może być oceniane w oddzieleniu od rozporządzenia (WE) nr 883/2004, które ustanawia podstawową zasadę koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, także w odniesieniu do ochrony danych osobowych. EIOD uwzględni zatem w swojej opinii ramy ustanowione w tym rozporządzeniu. EIOD skupi się jednakowoż w swojej opinii na kwestiach, w których prawodawca tworzący rozporządzenie wykonawcze ma jeszcze margines działania.

⁽¹⁾ Obecnie przepisy te ustanowione są rozporządzeniem Rady (EWG) 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, Dz.U. L 149 z 5.7.1971, str. 2 i rozporządzeniem wykonawczym, rozporządzeniem Rady (EWG) 574/72 Dz.U. L 74 z 27.3.1972, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 38 z 12.2.1999, str. 10.

⁽³⁾ Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 26 października 2006 r. w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, Dz.U. C 324 z 30.12.2006, str. 59.

10. EIOD odnotowuje ponadto, że wniosek nie tylko obejmuje szeroki zakres kwestii, lecz jest także bardzo złożony, ponieważ ustanawia szczegółowe, czasem techniczne przepisy dotyczące różnych okoliczności, mechanizmów i ograniczeń koordynacji systemów zabezpieczeń społecznych. Podczas analizy wniosku EIOD nie będzie się zatem zajmować osobno wszystkimi przepisami, ale przyjmie podejście horyzontalne, skupiając się na zasadach ochrony danych osobowych, które są szczególnie istotne w przypadku tego wniosku.
11. W związku z takim podejściem niniejsza opinia ma na celu zapewnienie zgodności z prawodawstwem dotyczącym ochrony danych, lecz również skuteczności proponowanych środków, na zasadzie przewidywania i rozwiązania problemów, które mogą pojawić się podczas włączania rozporządzenia do krajowych systemów prawnych. EIOD zdefiniuje najpierw w niniejszej opinii odpowiednie ramy prawne dotyczące ochrony danych, a następnie zajmie się zastosowaniem do wniosku odpowiednich zasad ochrony danych. We wnioskach EIOD wyszczególni główne wyniki analizy i zalecenia.

II. ODPOWIEDNIE RAMY PRAWNE DOTYCZĄCE OCHRONY DANYCH

12. W kontekście przedmiotowego wniosku dane osobowe osób ubezpieczonych będą zazwyczaj przetwarzane przez właściwe organy krajowe i dlatego będą objęte zakresem stosowania przepisów krajowych wykonujących dyrektywę 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych („dyrektywę”). W mniejszej liczbie przypadków, w których to instytucje wspólnotowe będą przetwarzać dane osobowe osób ubezpieczonych, dane te będą podlegać rozporządzeniu (WE) nr 45/2001⁽¹⁾. Chodzi tu na przykład o przypadek przetwarzania danych osobowych dotyczących pracowników UE⁽²⁾. Obecne ramy prawne dotyczące ochrony danych zapewniają zatem zharmonizowany poziom ochrony w całej UE.
13. Przedmiotowy wniosek będzie się opierać na tych zharmonizowanych ramach. Krajowe przepisy prawne wykonujące dyrektywę nie są jednak w pełni ujednolicone i między krajowymi ustawami o ochronie danych mogą występować pewne różnice. Duże znaczenie ma zatem, aby prawodawca uwzględnił ten problem, tak aby zagwarantować, że proponowane środki są w pełni zgodne z tymi ramami i uwzględniają ewentualne różnice.
14. Ponadto wzmożona transgraniczna wymiana danych będzie wymagać lepszej koordynacji krajowych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych. W związku z tym EIOD z zadowoleniem przyjmuje art. 77 rozporządzenia 883/2004. W przepisie tym wyraźnie stwierdzono, że dane osobowe przetwarzane na mocy tego rozporządzenia, jak i przepisów je wykonujących, są przekazywane zgodnie ze wspólnotowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych osobowych.
15. Art. 77 rozporządzenia 883/2004 przewiduje również stosowanie obowiązującej krajowej ustawy o ochronie danych w przypadku przekazywania danych między właściwymi organami państw członkowskich, ponieważ stwierdza, że przekazywanie danych osobowych z jednego państwa członkowskiego do drugiego podlega przepisom o ochronie danych tego pierwszego, czyli państwa członkowskiego przekazującego dane. Z drugiej strony, wszelkie przekazywanie danych przez państwo członkowskie je otrzymujące, jak również przechowywanie, dokonywanie zmian i niszczenie otrzymanych danych podlega przepisom o ochronie danych państwa członkowskiego otrzymującego dane. Przepis ten jest zgodny z przepisem o stosowanym prawie krajowym, który wprowadza art. 4 dyrektywy.
16. We wniosku zarówno w motywie 3, jak i w art. 3 ust. 2 umieszczono odesłanie do wspólnotowych przepisów dotyczących ochrony danych osobowych. W motywie 3 stwierdzono, że zainteresowane osoby powinny korzystać ze wszystkich dostępnych gwarancji przewidzianych w przepisach wspólnotowych dotyczących ochrony danych osobowych, natomiast art. 3 ust. 2 odnosi się konkretnie do korzystania z prawa do dostępu do własnych danych osobowych oraz do ich modyfikacji.

⁽¹⁾ Przepisy rozporządzenia 45/2001 odzwierciedlają przepisy zawarte w dyrektywie 95/46/WE, dla ułatwienia lektury niniejsza opinia będzie się odwoływać wyłącznie do odpowiednich artykułów tej dyrektywy, a nie do analogicznych przepisów wspomnianego rozporządzenia.

⁽²⁾ Na przykład art. 15 rozporządzenia 883/2004 i art. 18 przedmiotowego wniosku dotyczą kwestii przekazywania danych osobowych pracownikom pomocniczym.

17. EIOD zgadza się, że należy — w przypadku aktu prawnego zawierającego przepisy dotyczące zaawansowanego przetwarzania i przekazywania danych osobowych — w sposób jasny i wyraźny przywołać obowiązujące ramy prawne dotyczące ochrony danych. W związku z tym EIOD zaleca, aby ogólne odniesienie do przepisów wspólnotowych dotyczących ochrony danych osobowych umieścić nie tylko w motywach, ale również zawrzeć je wyraźnie w przepisach (np. w art. 3). Ten ogólny przepis nie wykluczałby tego, że inne przepisy, np. obecnie zawarte w art. 3 ust. 2, mogą dotyczyć bardziej szczegółowych kwestii związanych z konkretnym stosowaniem zasad ochrony danych w ramach koordynacji systemów zabezpieczeń społecznych (patrz poniżej, pkt 36–38).

III. STOSOWANIE ODPOWIEDNICH ZASAD OCHRONY DANYCH

Ograniczenie do zgodności z celem

18. Jedną z podstawowych zasad prawa ochrony danych stanowi, że dane osobowe są przetwarzane wyłącznie w celu, do którego zostały zebrane, lub w sposób zgodny z tym celem (art. 6 ust. 1 lit. b) dyrektywy). Przedmiotowy wniosek nie zawiera żadnego ogólnego przepisu w sprawie ograniczenia do zgodności z celem⁽¹⁾. Ogólne podejście wniosku opiera się jednak na założeniu, że dane zebrane do jednego z celów związanych z zabezpieczeniami społecznymi (emerytury, świadczenia z tytułu inwalidztwa czy bezrobocia itd.) będą przetwarzane i dalej przekazywane organom innych państw członkowskich do tego samego celu. Dlatego większość operacji przetwarzania ustanowionych we wniosku będzie dotyczyć danych osobowych przetwarzanych do tego samego celu lub celu równoważnego. Będzie tak również w przypadku przetwarzania danych osobowych w ramach przekazywania danych w sprawie dochodzenia należności lub świadczeń nienależnych (art. 73).
19. W innych okolicznościach, jak np. w przypadku współpracy organów podatkowych (motyw 14), dane związane z zabezpieczeniami społecznymi mogą być jednak konieczne do celów innych niż zabezpieczenia społeczne. Wówczas przypadki odejścia od zasady ograniczenia do zgodności z celem mogą być uzasadnione na mocy art. 13 dyrektywy w szczególnych okolicznościach i pod warunkiem, że są niezbędne i opierają się na środkach legislacyjnych na poziomie krajowym albo wspólnotowym. W tym kontekście prawodawca może rozważyć, czy zawrzeć we wniosku konkretne odniesienie do warunków, których spełnienie jest niezbędne do tego, by dane związane z zabezpieczeniami społecznymi były przetwarzane do innych celów.
20. EIOD uważa w związku z tym, że wniosek zgodny jest z podstawowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych w zakresie ograniczenia do zgodności z celem. EIOD odnotowuje ponadto, że zakaz wykorzystania danych osobowych do celów innych niż zabezpieczenia społeczne wynika z obowiązującego prawodawstwa w zakresie ochrony danych, które zezwala na wyjątki od tej ogólnej zasady tylko pod warunkiem spełnienia określonych i surowych wymogów.

Proporcjonalne przetwarzanie danych, właściwe organy i okresy przechowywania

21. Zgodnie z zasadami ochrony danych dane osobowe są prawidłowe, stosowne oraz nienadmierne ilościowo w stosunku do celów, dla których zostały zgromadzone i/lub dalej przetworzone (art. 6 ust. 1 lit. c) dyrektywy). W kontekście systemów zabezpieczeń społecznych oznacza to, że w każdym przypadku przekazywany jest tylko niezbędny i proporcjonalny do celu zbiór danych.
22. Zasada ta jest prawidłowo ujęta w art. 2 ust. 1 wniosku, który nakłada na instytucje państw członkowskich obowiązek przekazywania sobie wszystkich danych niezbędnych do ustanowienia i określenia praw i obowiązków osób ubezpieczonych. W tym kontekście EIOD podkreśla, że ocena tego, jaki zestaw danych osobowych jest niezbędny, może być różna w zależności od rodzaju świadczeń. Np. do celów świadczeń z tytułu choroby będą potrzebne inne dane osobowe niż do celów świadczeń z tytułu starości. Organy państw członkowskich nie powinny przekazywać więcej informacji niż to konieczne ze względu na prawa i obowiązki danej osoby ubezpieczonej w konkretnym przypadku.

⁽¹⁾ EKES poruszył w swojej opinii tę kwestię, wskazując na problem związany z brakiem przepisu, „jednoznacznie zabraniającego wykorzystywania danych do celów innych niż związanych z zabezpieczeniem społecznym”, jak obecny art. 84 ust. 5 lit. b) rozporządzenia (EWG) nr 1408/71. Opinia EKES pkt 4.10.2.

23. Zasada proporcjonalności powinna mieć również zastosowanie do liczby właściwych organów mających dostęp do danych, jak i do warunków i okresu przechowywania danych osobowych. Dostęp do danych związanych z zabezpieczeniami społecznymi powinny mieć jedynie odpowiednie organy i instytucje, a dane te powinny być przechowywane w sposób umożliwiający identyfikację osoby, której dane dotyczą, i nie dłużej niż to konieczne do celów, w jakich są przetwarzane (art. 6 ust. 1 lit. e) dyrektywy).
24. W odniesieniu do liczby organów i instytucji mających dostęp do danych osobowych osób ubezpieczonych art. 83 wniosku przewiduje stworzenie publicznej bazy danych, w której znajdzie się wykaz odpowiednich organów każdego państwa członkowskiego. Należy również odnotować, że wniosek pozostawia państwu członkowskiemu swobodę zdecydowania, czy dane osobowe będą przekazywane za pośrednictwem centralnego punktu dostępu w państwie członkowskim lub bezpośrednio do właściwego organu lub instytucji (art. 2 ust. 3). W każdym państwie członkowskim może ponadto istnieć wiele wyznaczonych organów, a niektóre z nich mogą działać na szczeblu regionalnym.
25. W odniesieniu do okresu przechowywania danych osobowych EIOD odnotowuje, że w kontekście zabezpieczeń społecznych próba zastosowania zasady proporcjonalności może prowadzić do znacznie różniących się wyników w zależności od rodzaju tych zabezpieczeń społecznych. Np. przetwarzanie danych osobowych odnoszących się do świadczeń z tytułu choroby będzie zazwyczaj konieczne przez krótszy okres niż w przypadku rent i emerytur, które są świadczeniami udzielanymi przez dłuższy okres. Okres przechowywania danych osobowych zależy również od rodzaju organu, który je przetwarza. Np. w przypadku centralnych punktów dostępu oznaczałoby to, że dane osobowe byłyby usuwane zaraz po ich przekazaniu właściwemu organowi. W każdym razie należy wyraźnie zaznaczyć, że dane powinny być usuwane lub anonimizowane, gdy tylko nie są już potrzebne do celów, do których były zebrane lub przetwarzane.
26. W świetle powyższych rozważań EIOD podkreśla, że w tak złożonym systemie, w którym dane osobowe są przetwarzane i dalej przekazywane za pośrednictwem asymetrycznej sieci organów, należy szczególną uwagę zwrócić na zapewnienie, że dane osobowe przetwarzane są przez właściwe organy przez okres proporcjonalny do celu oraz że unika się powielania baz danych. EIOD uważa, że baza danych przewidziana w art. 83 pomoże w zapewnieniu, że niezbędne dane osobowe są w każdym konkretnym przypadku przekazywane tylko właściwemu organowi. Można jednak do obecnego wniosku dodać dalsze wyjaśnienia dotyczące warunków przekazywania i przechowywania danych, tak jak Komisja już to zrobiła w innych wnioskach⁽¹⁾. W związku z tym EIOD uważa, że pewien stopień harmonizacji okresów przechowywania nie tylko zabezpieczyłaby prawa obywateli do ochrony danych osobowych, lecz zwiększyłby też sprawność koordynacji działań krajowych organów administracyjnych różnych państw członkowskich.

Prawne podstawy przetwarzania danych osobowych

27. Wniosek ustanawia szereg mechanizmów, zgodnie z którymi dane osobowe odnoszące się do osób ubezpieczonych są przekazywane między właściwymi organami różnych państw członkowskich. Wymiany danych osobowych można podzielić na dwie duże kategorie: wymiana dokonywana na wniosek osoby zainteresowanej i wymiana przeprowadzana z urzędu, zazwyczaj między stronami trzecimi (właściwe organy, pracodawcy), bez żadnego konkretnego wniosku ze strony osoby zainteresowanej. W wielu przypadkach odpowiednie organy będą przetwarzać i przekazywać dane szczególnie chronione, zwłaszcza te dotyczące stanu zdrowia.
28. Wszystkie te czynności związane z przetwarzaniem powinny spełniać warunki przetwarzania danych osobowych ustanowione w dyrektywie: właściwe organy krajowe i pracodawcy mogą przetwarzać dane osobowe tylko za zgodą osoby zainteresowanej lub z innego uzasadnionego powodu, jak np. spełnienie zobowiązania prawnego lub realizacja zadania wykonywanego w interesie publicznym lub w ramach działań organów publicznych (art. 7 lit. a), c) i e) dyrektywy). Surowsze warunki mają zastosowanie do danych szczególnie chronionych, tj. danych dotyczących pochodzenia rasowego lub etnicznego, poglądów politycznych, przekonań religijnych lub filozoficznych, przynależności do związków zawodowych, zdrowia lub życia seksualnego (art. 8 dyrektywy).

⁽¹⁾ Niedawny przykład takich przepisów znajduje się we wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia Rady w sprawie właściwości, prawa właściwego, uznawania i wykonywania orzeczeń sądowych oraz współpracy w zakresie zobowiązań alimentacyjnych (COM(2005) 649 wersja ostateczna). W szczególności art. 46 tego wniosku nakłada na centralne organy krajowe obowiązek usuwania informacji, które otrzymały one od organów innych państw członkowskich, niezwłocznie po przekazaniu ich właściwemu organowi krajowemu. Ponadto ust. 3 wprowadza wyraźny zakaz przechowywania informacji przekazanych na mocy tego rozporządzenia przez okres dłuższy niż konieczny do celów przekazania i w żadnym wypadku nie dłuższy niż 1 rok. Zob. również opinię EIOD w sprawie tego wniosku Dz.U. C 242 z 7.10.2006, pkt 45–49.

29. W związku z tym EIOD wskazuje, że można uznać, że przepisy wniosku ustanawiają obowiązek prawny — zgodnie z art. 7 lit. c) dyrektywy — przetwarzania i przekazywania danych związanych z zabezpieczeniami społecznymi, o ile zobowiązanie to jest dokładnie określone. Dlatego w przypadkach, w których wniosek nakłada wyraźny obowiązek przetwarzania danych osobowych, działania związane z przetwarzaniem przez właściwe organy krajowe i pracodawców mogą być oparte na art. 7 lit. c) dyrektywy. Przeciwnie, w przypadku gdy ten obowiązek prawny nie jest bezpośrednio nakładany przez wniosek, przetwarzanie danych osobowych opiera się na szczególnym krajowym (niezharmonizowanym) obowiązku prawnym albo na innej podstawie prawnej.
30. Art. 7 lit. e) dyrektywy pozwala na przetwarzanie danych osobowych, gdy jest to konieczne do realizacji zadań wykonywanych w interesie publicznym lub w ramach działań władzy publicznej przekazanej administratorowi danych lub osobie trzeciej, przed którą ujawnia się dane. Przypadek ten miałby miejsce, gdyby właściwy organ przetwarzał dane w związku ze swoimi zadaniami lub władzą publiczną wynikającymi z ogólnego — krajowego lub wspólnotowego — przepisu prawnego, a nie w związku ze specjalnym zobowiązaniem prawnym. Wówczas zastosowanie ma prawo sprzeciwu zgodnie z art. 14 lit. a) dyrektywy.
31. Wykorzystanie zgody jako podstawy prawnej na mocy art. 7 lit. a) dyrektywy ma mniejszy zakres zastosowania w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez organy publiczne lub w związku z zatrudnieniem, ponieważ uznaje się, że zgoda wyrażona jest dobrowolnie — na mocy art. 2 lit. h) dyrektywy — wyłącznie gdy osoba zainteresowana ma realne alternatywy postępowania.
32. W odniesieniu do przetwarzania danych szczególnie chronionych (art. 8 dyrektywy) zastosowanie mają względy podobne do tych zawartych w poprzednich punktach. EIOD uważa, że zobowiązania wynikające z prawa pracy (art. 8 ust. 2 lit. b) dyrektywy), innych wyłączeń (art. 8 ust. 4) lub zgody (art. 8 ust. 2 lit. a)) mogą stanowić istotną podstawę prawną przetwarzania szczególnie chronionych danych związanych z zabezpieczeniami społecznymi. Wówczas mogą być potrzebne specjalne gwarancje — jak np. techniczne środki kategoryzujące.
33. W świetle powyższych rozważań EIOD wskazuje, że im wyraźniej przedmiotowy wniosek określi szczególne zobowiązania prawne właściwych organów i pracodawców w zakresie przetwarzania danych osobowych, tym łatwiejsza i sprawniejsza będzie ich realizacja w państwach członkowskich w odniesieniu do zgodności z krajowymi przepisami dotyczącymi ochrony danych wynikającymi z dyrektywy. Dlatego EIOD zaleca prawodawcy unijnemu, nie wchodząc w szczegóły poszczególnych mechanizmów ustanowionych we wniosku, aby zapewnił wyraźne oparcie każdego z proponowanych mechanizmów przetwarzania i przekazywania danych osobowych na szczególnym zobowiązaniu prawnym bezpośrednio ustalonym we wniosku lub na innych podstawach prawnych przetwarzania danych na mocy art. 7 i 8 dyrektywy.

Informowanie osób ubezpieczonych

34. Zgodnie z sekcją IV dyrektywy 95/46 kluczowe znaczenie ma odpowiednie informowanie osób, których dotyczą dane, o przetwarzaniu ich danych osobowych i o ich prawach. Jest to jeszcze ważniejsze, gdy dane osobowe są przetwarzane przez wiele organów w różnych państwach członkowskich i dlatego istnieje ryzyko, że osoby, których dane dotyczą, mogą nie stracić orientacji co do tego, kto właśnie przetwarza ich dane osobowe, do jakich celów i jak egzekwować swoje prawa.
35. W związku z tą kwestią EIOD silnie popiera podejście aktywne: dostarczanie osobom, których dotyczą dane, wyczerpujących informacji we właściwym czasie w celu wyjaśnienia zarówno wykorzystania zebranych informacji, jak i praw tych osób. EIOD nie tylko popiera w tej kwestii EKES⁽¹⁾, który wezwał do zwiększania poziomu świadomości wśród wszystkich potencjalnych użytkowników rozporządzenia, ale również wzywa prawodawcę do dodania wyraźnej wzmianki we wniosku o potrzebie dostarczania zainteresowanym osobom dokładnych i właściwych informacji dotyczących przetwarzania ich danych osobowych. Można tego dokonać poprzez zmianę art. 19 (*Powiadamianie ubezpieczonych*), tak aby zapewnić dostarczanie niezbędnych informacji osobom ubezpieczonym.

(¹) Opinia EKES pkt 1.11.

Prawa osób, których dotyczą dane

36. Prawa osób, których dotyczą dane, są szczególnie ważne w kontekście systemów zabezpieczeń społecznych, ponieważ pozwalają one osobom zainteresowanym na utrzymanie kontroli nad ich danymi (szczególnie chronionymi), zapewnienie ich prawdziwości oraz sprawdzenie informacji, na podstawie których podejmowane są ważne decyzje i przyznawane są świadczenia. Ma to szczególne znaczenie w kontekście transgranicznym, kiedy margines błędu podczas przekazywania danych osobowych może być większy w związku z koniecznością tłumaczenia informacji. Warto również wspomnieć, że zwiększony stopień dokładności informacji wynikający z egzekwowania praw osób, których dane dotyczą, jest korzystny nie tylko dla osób zainteresowanych, ale również dla właściwych organów zabezpieczeń społecznych.
37. EIOD z zadowoleniem przyjmuje art. 3 ust. 2 wniosku, w którym stwierdzono, że państwa członkowskie zapewniają osobom zainteresowanym prawo do dostępu i modyfikacji danych osobowych, zgodnie z przepisami wspólnotowymi w zakresie ochrony danych osobowych. EIOD proponuje jednak, aby uzupełnić ten przepis odniesieniem o szerszym zakresie do wszystkich praw osób, których dotyczą dane, w tym do prawa sprzeciwu (art. 14 dyrektywy 95/46) oraz do zabezpieczeń zautomatyzowanych decyzji indywidualnych (art. 15 dyrektywy 95/46).
38. EIOD zaleca ponadto, aby we wniosku odpowiednio uwzględnić potrzebę ułatwienia rzeczywistego przestrzegania praw osób, których dotyczą dane, w kontekście transgranicznym. Osoby zainteresowane będą rzeczywiście musiały egzekwować swoje prawa w sytuacji, gdy ich dane osobowe będą pochodzić od różnych organów co najmniej dwóch krajów. Pożądane byłoby zatem, aby w tych przypadkach prawa osób, których dotyczą dane, mogły być również egzekwowane bezpośrednio przez odpowiedni organ, który otrzymuje dane osobowe od innych państw członkowskich. Oznaczałoby to, że można byłoby zwrócić się do właściwego organu, który jest w bezpośrednim kontakcie z osobą ubezpieczoną, o działanie jako punkt kompleksowej obsługi nie tylko w odniesieniu do świadczeń związanych z zabezpieczeniami społecznymi, ale również w odniesieniu do wszystkich danych osobowych przetwarzanych w związku z tymi świadczeniami. Osoba ubezpieczona mogłaby wówczas korzystać ze swoich praw jako osoba, której dotyczą dane, za pośrednictwem właściwego organu niezależnie od pochodzenia danych. EIOD zwraca się zatem do prawodawcy o rozważenie tej możliwości, również w świetle przykładów zawartych w innych wnioskach Komisji ⁽¹⁾.

Środki bezpieczeństwa

39. We wniosku bezpieczeństwo przetwarzania danych ma szczególne znaczenie w związku z szerszym użyciem narzędzi elektronicznych przez organy administracji publicznej różnych państw członkowskich. Przekazywanie będzie ponadto w wielu przypadkach obejmować dane szczególnie chronione i, jak również wskazał EKES, tym ważniejsze jest, aby „zapewnić odpowiednią ochronę tych danych, tak by nie dostały się w niepowołane ręce” ⁽²⁾.
40. W związku z tym EIOD z zadowoleniem przyjmuje art. 4 wniosku, w którym stwierdza się, że przekazywanie danych między odpowiednimi organami „odbywa się drogą elektroniczną w ramach wspólnej bezpiecznej sieci zapewniającej poufność i ochronę wymiany danych”. EIOD podkreśla jednak, że ta „wspólna bezpieczna sieć”, którą ma określić Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego ⁽³⁾, powinna odpowiednio uwzględniać zalecenia wydane przez program IDABC ⁽⁴⁾ (interoperacyjne świadczenie europejskich usług administracji elektronicznej na rzecz administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli) w odniesieniu do wspólnotowych przepisów w zakresie ochrony danych, a zwłaszcza przepisów związanych z bezpieczeństwem ich przetwarzania (art. 17 dyrektywy). W tym kontekście EIOD zaleca również, aby w odpowiednie prace komisji administracyjnej włączyć biegłych doradców w zakresie ochrony i bezpieczeństwa danych.

⁽¹⁾ Ostatni przykład można znaleźć we wniosku Komisji dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie wymiany informacji pochodzących z rejestrów karnych pomiędzy państwami członkowskimi (COM (2005) 690 wersja ostateczna). Art. 6 tego wniosku pozwala na to, aby osoba, której dotyczą dane, miała prawo do dostępu do swoich danych osobowych nie tylko za pośrednictwem organu, pod którego kontrolą znajdują się te dane, ale również za pośrednictwem organu kraju, w którym zamieszkuje. Inne przykłady można znaleźć w Systemie Informacyjnym Schengen.

⁽²⁾ Opinia EKES pkt 4.10.

⁽³⁾ Ustanowiona na mocy art. 71 rozporządzenia (WE) nr 883/2004. Art. 4 wniosku stwierdza, że ta komisja administracyjna określi format i sposób wymiany danych.

⁽⁴⁾ <http://ec.europa.eu/idabc/en/home>

IV. WNIOSKI I ZALECENIA

41. EIOD z zadowoleniem przyjmuje przedmiotowy wniosek w zakresie, w jakim sprzyja on swobodnemu przepływowi obywateli oraz poprawie poziomu życia i warunków zatrudnienia obywateli UE przemieszczających się wewnątrz Unii. Rzeczywiście koordynacja systemów zabezpieczeń społecznych nie mogłaby odbywać się bez przetwarzania i przekazywania różnych rodzajów danych osobowych, często szczególnie chronionych.
42. Istotne jest również jednak, aby wzmoczona wymiana danych osobowych między krajowymi organami administracyjnymi państw członkowskich, zapewniając lepsze warunki swobodnego przepływu osób, gwarantowała również wysoki poziom ochrony danych osobowych, co jest z kolei gwarancją jednego z praw podstawowych UE.
43. Wniosek opierać się będzie na zharmonizowanych ramach ochrony danych ustanowionych we wspólnotowych przepisach w zakresie ochrony danych osobowych, w szczególności w dyrektywie 95/46/WE i krajowych przepisach wykonawczych. EIOD wyraża zadowolenie, że obowiązywanie tych ram ochrony danych jest przywołane zarówno w podstawowym rozporządzeniu 883/2004, jak i we wniosku. Należy jednak wyraźnie i w większym zakresie ująć szczegółowe kwestie związane ze stosowaniem zasad ochrony danych w ramach koordynacji systemów zabezpieczeń społecznych.
44. W odniesieniu do *zasady ograniczenia do zgodności z celem* EIOD uważa, że wniosek przestrzega podstawowych przepisów dotyczących ochrony danych w zakresie ograniczenia do zgodności z celem. EIOD odnotowuje ponadto, że zakaz wykorzystania danych osobowych do celów innych niż zabezpieczenia społeczne nie jest wyraźnie zawarty we wniosku, ale wynika z obowiązującego prawodawstwa w zakresie ochrony danych, które zezwala na wyjątki od tej ogólnej zasady tylko w szczególnych okolicznościach i pod warunkami spełnienia ściśle określonych wymogów. W tym kontekście prawodawca może rozważyć, czy zawrzeć we wniosku konkretne odniesienie do warunków, których spełnienie jest niezbędne do tego, by dane związane z zabezpieczeniami społecznymi były przetwarzane do innych celów.
45. W odniesieniu do *proporcjonalnego przetwarzania danych, właściwych organów i okresów przechowywania* EIOD podkreśla, że w tak złożonym systemie, w którym dane osobowe są przetwarzane i dalej przekazywane za pośrednictwem asymetrycznej sieci organów, należy szczególną uwagę zwrócić na zapewnienie, że dane osobowe przetwarzane są przez właściwe organy przez okres proporcjonalny do celu oraz że unika się powielania baz danych. W tym kontekście można do wniosku dodać dalsze wyjaśnienia dotyczące warunków przekazywania i przechowywania danych.
46. W odniesieniu do *podstaw prawnych przetwarzania danych osobowych* EIOD zaleca prawodawcy UE, nie wchodząc w szczególności poszczególnych mechanizmów ustanowionych we wniosku, aby zapewnił wyraźne oparcie każdego z proponowanych mechanizmów przetwarzania i przekazywania danych osobowych na szczególnym zobowiązaniu prawnym bezpośrednio ustalonym we wniosku lub na innych podstawach prawnych przetwarzania danych na mocy art. 7 i 8 dyrektywy.
47. W odniesieniu do *informowania osób ubezpieczonych* EIOD zaleca, aby we wniosku dodać wyraźne odniesienie do potrzeby dostarczania zainteresowanym osobom dokładnych i właściwych informacji dotyczących przetwarzania ich danych osobowych.
48. W odniesieniu do *praw osób, których dotyczą dane*, EIOD z zadowoleniem przyjmuje art. 3 ust. 2 wniosku i proponuje, aby uzupełnić ten przepis odniesieniem o szerszym zakresie do wszystkich praw osób, których dotyczą dane, w tym do prawa sprzeciwu oraz do zabezpieczeń zautomatyzowanych decyzji indywidualnych. EIOD zwraca się ponadto do prawodawcy o ułatwienie rzeczywistego przestrzegania praw osób, których dotyczą dane, w kontekście transgranicznym przez zapewnienie, że właściwy organ, który jest w bezpośrednim kontakcie z osobą ubezpieczoną, będzie działać jako punkt kompleksowej obsługi nie tylko w odniesieniu do świadczeń związanych z zabezpieczeniami społecznymi, ale również w odniesieniu do wszystkich danych osobowych przetwarzanych w związku z tymi świadczeniami.

49. W odniesieniu do *środków bezpieczeństwa* EIOD zaleca, aby „wspólna bezpieczna sieć” służąca przekazywaniu danych, ustanowiona w art. 4 wniosku, odpowiednio uwzględniała odpowiednie zalecenia dotyczące ochrony danych i bezpieczeństwa ich przetwarzania. W tym kontekście w odpowiednie prace właściwej komisji administracyjnej należy odpowiednio włączyć biegłych doradców w zakresie ochrony i bezpieczeństwa danych.

Sporządzono w Brukseli w dniu 6 marca 2007 r.

Peter HUSTINX

Europejski Inspektor Ochrony Danych

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa nr COMP/M.4577 — Blackstone/Cardinal Health (PTS Division))****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/C 91/04)

W dniu 3 kwietnia 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4577. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa nr COMP/M.4594 — OEP/Arvinmeritor Emissions Technologies Business)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/C 91/05)

W dniu 10 kwietnia 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4594. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII
EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

25 kwietnia 2007 r.

(2007/C 91/06)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,3649	RON	Lej rumuński	3,3315
JPY	Jen	161,95	SKK	Korona słowacka	33,655
DKK	Korona duńska	7,4511	TRY	Lir turecki	1,8168
GBP	Funt szterling	0,68100	AUD	Dolar australijski	1,6405
SEK	Korona szwedzka	9,1746	CAD	Dolar kanadyjski	1,5298
CHF	Frank szwajcarski	1,6416	HKD	Dolar hong kong	10,6702
ISK	Korona islandzka	87,34	NZD	Dolar nowozelandzki	1,8321
NOK	Korona norweska	8,1640	SGD	Dolar singapurski	2,0629
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 264,92
CYP	Funt cypryjski	0,5820	ZAR	Rand	9,5817
CZK	Korona czeska	28,106	CNY	Juan renminbi	10,5317
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,3745
HUF	Forint węgierski	246,30	IDR	Rupia indonezyjska	12 396,02
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,6686
LVL	Łat łotewski	0,7000	PHP	Peso filipińskie	64,498
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	35,0650
PLN	Złoty polski	3,7864	THB	Bat tajlandzki	44,200

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

ZAWIADOMIENIA PAŃSTW CZŁONKOWSKICH

DNI WOLNE OD PRACY W 2007 R.

(2007/C 91/07)

BELGIQUE/BELGIË	1.1, 9.4, 30.4, 1.5, 17.5, 18.5, 28.5, 21.7, 15.8, 1.11, 2.11, 11.11, 15.11, 16.11, 24.12, 25.12, 26.12, 27.12, 28.12, 29.12, 30.12, 31.12
БЪЛГАРИЯ	1.1, 3.3, 9.4, 1.5, 6.5, 24.5, 6.9, 22.9, 24.12, 25.12, 26.12; 31.12
ČESKÁ REPUBLIKA	1.1, 9.4, 1.5, 8.5, 5.7, 6.7, 28.9, 28.10, 17.11, 24.12, 25.12, 26.12
DANMARK	1.1, 5.4, 6.4, 9.4, 4.5, 17.5, 28.5, 5.6, 24.12, 25.12, 26.12
DEUTSCHLAND	1.1, 6.4, 9.4, 1.5, 17.5, 28.5, 15.8, 3.10, 1.11, 24.12, 25.12, 26.12, 31.12
EESTI	1.1, 24.2, 6.4, 8.4, 1.5, 27.5, 23.6, 24.6, 20.8, 24.12, 25.12, 26.12
ÉIRE/IRELAND	1.1, 17.3, 9.4, 7.5, 4.6, 6.8, 29.10, 25.12, 26.12
ΕΛΛΑΔΑ	1.1, 6.1, 19.2, 25.3, 6.4, 9.4, 1.5, 28.5, 15.8, 28.10, 25.12, 26.12
ESPAÑA	1.1, 6.1, 6.4, 1.5, 15.8, 12.10, 6.12, 8.12, 25.12
FRANCE	1.1, 9.4, 1.5, 8.5, 17.5, 14.7, 15.8, 1.11, 11.11, 25.12
ITALIA	1.1, 6.1, 9.4, 25.4, 1.5, 2.6, 15.8, 1.11, 8.12, 25.12, 26.12
ΚΥΠΡΟΣ/KIBRIS	1.1, 6.1, 19.2, 25.3, 1.4, 6.4, 9.4, 1.5, 28.5, 15.8, 28.10, 24.12, 25.12, 26.12
LATVIJA	1.1, 6.4, 8.4, 9.4, 1.5, 4.5, 13.5, 27.5, 23.6, 24.6, 18.11, 25.12, 26.12, 31.12
LIETUVA	1.1, 16.2, 11.3, 8.4, 9.4, 1.5, 6.5, 24.6, 6.7, 15.8, 1.11, 25.12, 26.12
LUXEMBOURG	1.1, 19.2, 9.4, 1.5, 17.5, 28.5, 23.6, 15.8, 3.9, 1.11, 25.12, 26.12
MAGYARORSZÁG	1.1, 15.3, 9.4, 1.5, 28.5, 20.8, 23.10, 1.11, 25.12, 26.12
MALTA	1.1, 10.2, 19.3, 31.3, 6.4, 1.5, 7.6, 29.6, 15.8, 8.9, 21.9, 8.12, 13.12, 25.12
NEDERLAND	1.1, 9.4, 30.4, 5.5, 17.5, 28.5, 25.12, 26.12
ÖSTERREICH	1.1, 6.1, 9.4, 1.5, 17.5, 28.5, 7.6, 15.8, 26.10, 1.11, 8.12, 25.12, 26.12
POLSKA	1.1, 8.4, 9.4, 1.5, 3.5, 27.5, 7.6, 15.8, 1.11, 11.11, 25.12, 26.12
PORTUGAL	1.1, 6.4, 25.4, 1.5, 7.6, 10.6, 15.8, 5.10, 1.11, 1.12, 8.12, 25.12
ROMÂNIA	1.1, 2.1, 9.4, 1.5, 25.12, 26.12
SLOVENIJA	1.1, 2.1, 8.2, 8.4, 9.4, 27.4, 1.5, 2.5, 27.5, 25.6, 15.8, 31.10, 1.11, 25.12, 26.12
SLOVENSKO	1.1, 6.1, 6.4, 9.4, 1.5, 8.5, 5.7, 29.8, 1.9, 15.9, 1.11, 11.11, 24.12, 25.12, 26.12
SUOMI/FINLAND	1.1, 6.1, 6.4, 8.4, 9.4, 1.5, 17.5, 23.6, 3.11, 6.12, 25.12, 26.12
SVERIGE	1.1, 6.1, 6.4, 8.4, 9.4, 1.5, 17.5, 27.5, 6.6, 23.6, 3.11, 25.12, 26.12
UNITED KINGDOM	Wales and England: 1.1, 6.4, 9.4, 7.5, 28.5, 27.8, 25.12, 26.12 Northern Ireland: 1.1, 19.3, 6.4, 9.4, 7.5, 28.5, 12.7, 27.8, 25.12, 26.12 Scotland: 1.1, 2.1, 6.4, 7.5, 28.5, 6.8, 25.12, 26.12

Zestawienie informacji przekazanych przez państwa członkowskie, dotyczących pomocy państwa przyznanej zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1/2004 z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie stosowania art. 87 i art. 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw prowadzących działalność związaną z produkcją, przetwarzaniem i obrotem produktami rolnymi

(2007/C 91/08)

Numer XA: XA 2/07

Państwo członkowskie: Republika Federalna Niemiec

Region: organy udzielające pomocy we wszystkich krajach związkowych Niemiec

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Zasady przydzielania środków na ulepszanie jakości genetycznej zwierząt hodowlanych

Podstawa prawna: *Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der Agrarstruktur und des Küstenschutzes“*

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 20 mln EUR rocznie

Maksymalna intensywność pomocy: Maksymalnie 60 % kosztów wynikających ze środków objętych pomocą. Wysokość płatności jest ograniczona do następujących wartości:

10,23 EUR za krowę i rok,

0,69 EUR za tucznika dla wszystkich tuczników skontrolowanych do końca okresu tuczenia i sprzedanych w bieżącym roku budżetowym,

2,76 EUR za miot dla wszystkich miotów macior skontrolowanych w bieżącym roku budżetowym

0,28 EUR miesięcznie za każdą sztukę bydła przeznaczonego na tucz skontrolowanego do końca okresu tuczenia

0,61 EUR za zwierzę dla wszystkich jagniąt przeznaczonych na tucz skontrolowanych do końca okresu tuczenia i sprzedanych w bieżącym roku budżetowym.

Data realizacji: 1.1.2007

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Grudzień 2010 r.

Cel pomocy: Zbieranie i ocena danych dotyczących otrzymywania i ulepszania jakości genetycznej zwierząt w ramach programów hodowlanych. W tym celu dostawca przeprowadza badania, zbiera dane i je ocenia. Dostawca otrzymuje w tym celu płatność na warunkach rynkowych, składającą się z pomocy i kosztów ponoszonych przez rolnika. Koszty rutynowych kontroli jakości mleka nie są objęte pomocą

Środek opiera się na art. 15 (wsparcie dla sektora produkcji zwierzęcej)

Sektory gospodarki: Hodowla bydła, świń i owiec.

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc: Pomoc przyznają odpowiednie organy w krajach związkowych.

Adres internetowy:

www.bmelv.de > Landwirtschaft > Förderung > GAK

Inne informacje: —

Numer XA: XA 8/07

Państwo członkowskie: Republika Federalna Niemiec

Region: wszystkie niemieckie kraje związkowe jako jednostki udzielające dotacji

Nazwa programu pomocy: *Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der Agrarstruktur und des Küstenschutzes“*

Podstawa prawna: *Rahmenplan der Gemeinschaftsaufgabe „Verbesserung der Agrarstruktur und des Küstenschutzes“* (GAK)

Planowane w ramach programu roczne wydatki: około 1 mld EUR na wszystkie środki w ramach planu ramowego GAK, które w przeważającej części będą wykorzystane na współfinansowanie krajowego planu ramowego zgodnie z art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1698/2005

Maksymalna intensywność pomocy:

— inwestycje w przedsiębiorstwach rolnych, maksymalnie 40 % i maksymalnie 400 000 EUR w ciągu trzech lat gospodarczych;

— wsparcie indywidualnego doradztwa dla przedsiębiorstw w połączeniu z systemami zarządzania, maksymalnie 80 % i maksymalnie 2 000 EUR;

— reparcelacja gruntów, maksymalnie 90 %;

— koszty organizacji stowarzyszeń producentów, maksymalnie 60 %, łącznie nie więcej niż 400 000 EUR na stowarzyszenie w ciągu 5 lat.

Data realizacji: 15 lutego 2007 r.

Czas trwania programu pomocy: 31 grudnia 2010 r.

Cel pomocy:

— Inwestycje w przedsiębiorstwach rolnych (Program wspierania inwestycji w rolnictwie (Agrarinvestitionsförderungsprogramm, AFP)

W ramach działania na rzecz konkurencyjnego, zrównoważonego, ekologicznego, przyjaznego środowisku i wielofunkcyjnego rolnictwa mogą być wspierane inwestycje w przedsiębiorstwach rolnych zajmujących się produkcją podstawową. Oprócz interesów konsumentów, rozwoju obszarów wiejskich i zachowania różnorodności biologicznej, pod uwagę powinna być brana również poprawa warunków życia, pracy i produkcji.

Podstawą niniejszego środka jest art. 4 (inwestycje w przedsiębiorstwach rolnych).

- Wsparcie indywidualnego doradztwa dla przedsiębiorstw w połączeniu z systemami zarządzania (AFP)

Wsparcie obejmuje doradztwo dla przedsiębiorstw w związku ze stosowaniem systemów dokumentacji, wykraczające poza standardowe formy doradztwa. Środek ten powinien pomóc rolnikom w spełnieniu norm nowoczesnego rolnictwa wysokiej jakości, w szczególności wymagań zawartych w art. 4 i 5 i załącznikach III i IV rozporządzenia (WE) nr 1782/2003 (zasada współzależności). Usługi doradcze są świadczone przez publiczne i prywatne instytucje doradcze, które muszą być uznane przez kraje związkowe. Podstawą doradztwa dla przedsiębiorstwa są zapisy z systemów dokumentacji. Ze środka mogą zasadniczo korzystać wszyscy beneficjenci, a pomoc jest wypłacana służbom doradczym.

Podstawą niniejszego środka jest art. 15 (zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym).

- Reparcelacja gruntów (Podstawy wsparcia zintegrowanego rozwoju obszarów wiejskich (wsparcie przekształceń w strukturze własnościowej gruntów rolnych)

Celem wsparcia jest doprowadzenie do zmian we własności gruntów rolnych i taki rozwój obszarów wiejskich, który będzie prowadził do poprawy struktury rolnej zgodnie z ustawą o reparcelacji gruntów (Flurbereinigungsgesetz) i ustawą o strukturalnym dostosowaniu rolnictwa (Landwirtschaftsanpassungsgesetz) w tym środkami mającymi na celu zapewnienie trwałej i wydajnej równowagi naturalnej oraz inicjatywami dobrowolnej zamiany gruntów. Do wsparcia kwalifikują się związane z tym koszty postępowania.

Podstawą niniejszego środka jest art. 13 (dotacje na reparcelację gruntów).

- Koszty organizacji stowarzyszeń producentów (Podstawy wsparcia w celu poprawy struktury rynku (stowarzyszenia))

Pomoc ma na celu wsparcie organizacji i funkcjonowania stowarzyszeń oraz poprawę konkurencyjności przedsiębiorstw zajmujących się przetwórstwem i wprowadzaniem do obrotu produktów rolnych, przyczyniając się tym samym do zagwarantowania zbytu lub do zwiększenia dochodów na poziomie producentów

Pomoc przyczynia się do tego, aby produkowane, przetwarzane i wprowadzane do obrotu produkty rolne były lepiej dopasowane do wymagań rynku pod względem rodzaju, ilości i jakości

Podstawą wsparcia dla stowarzyszeń jest art. 9 (dotacje dla grup producentów).

Sektor(-y) gospodarki: rolnictwo

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc: Dotacje są udzielane przez właściwe organy krajów związkowych.

Strona internetowa:

www.bmelv.de > Landwirtschaft > Förderung > GAK > Rahmenplan 2007

- Grundsätze für die einzelbetriebliche Förderung landwirtschaftlicher Unternehmen
- Grundsätze für die Förderung der integrierten ländlichen Entwicklung (Förderung der Neuordnung des ländlichen Grundbesitzes)

- Grundsätze für die Förderung zur Marktstrukturverbesserung (Zusammenschlüsse)

http://www.bmelv.de/cln_044/nn_751002/DE/04-Landwirtschaft/Foerderung/GAK/Rahmenplan/Rahmenplan2007.html__nnn=true

Dalsze informacije: —

Numer XA: XA 9/07

Państwo członkowskie: Niderlandy

Region: Provincie Noord-Brabant

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: M. M. Donkers, Elsendorpseweg 86, Elzendorp

Podstawa prawna: Volgens AWB (art. 4:23 lid 3 sub d) en provinciale ASV (art. 33) aangemerkt als incidentele subsidie

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 38 000 EUR w 2007 r.

Maksymalna intensywność pomocy: 40 %

Data realizacji: luty/marzec 2007 r.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: grudzień 2007 r.

Cel pomocy: Stworzenie nowej generacji instalacji oczyszczania powietrza, które w dużym (większym) stopniu ograniczają emisje zapachów, amoniaku i pyłów. Oczyszczalnie te będą pokazywane, testowane i badane przez trzy lata. Pomoc dotyczy inwestycji w środki na rzecz ochrony środowiska wykraczające poza wymogi ustawowe, podejmowane w celu poprawy jakości powietrza.

Wskazać, który spośród artykułów 4-12 jest stosowany oraz określić kwalifikowane koszty objęte programem lub pomocą indywidualną: Artykuł 4 ust. 2 lit. B), ust. 3 lit. D) oraz ust. 4 lit. A).

Sektory gospodarki: Sektor produkcji zwierzęcej, zwłaszcza pierwotna hodowla trzody chlewnej

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Provincie Noord-Brabant
Brabantlaan 1
Postbus 90151
5200 MC 's-Hertogenbosch
Nederland

Strony internetowe zawierające podstawę prawną:

http://wettenbank.sdu.nl/wettenbank.sdu.nl/demo/awb_main.html

<http://www.brabant.nl/Beleid/Regels%20en%20kaders/Algemene%20subsidieverordening.aspx?docindexid={6E5EE4A7-1D3F-480A-900D-975DD48879C6}>

Inne informacije: —

Numer XA: XA 11/07

Państwo członkowskie: Niderlandy

Region: Provincie Limburg

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg (rozporządzenie w sprawie dotacji na zagospodarowania obszarów wiejskich w Limburgii)

- Punkt 1.1 Reparcelacja i scalanie gruntów za porozumieniem stron w celu poprawy struktury rolnej (koszty notarialne i rejestrowe)
- Punkt 6.4 Wspieranie użytkownika gruntu nieszkodzącego jakości wód gruntowych (podpunkt reparcelacja; koszty notarialne i rejestrowe)

Podstawa prawna: Artikel 11, lid 3 Wet Inrichting Landelijk Gebied, juncto Subsidieverordening inrichting landelijk gebied Limburg

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Około 10 000 000 EUR na okres od 2007 r. do 2013 r.

Maksymalna intensywność pomocy: Maksymalnie 100 % kosztów notarialnych i rejestrowych (kosztów pomiarów i wpisów)

Data realizacji: Pomoc udzielana jest po zatwierdzeniu *Subsidieverordening inrichting Landelijk Gebied Limburg* przez ministra Rolnictwa, Środowiska i Jakości Żywności zgodnie z art. 11 ust. 3 *Wet Inrichting Landelijk Gebied* i nie wcześniej niż powyższe rozporządzenie w sprawie dotacji zostanie opublikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) 1857/2006.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Od 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. włącznie

Cel pomocy: Pomoc na scalanie gruntów, na pokrycie kosztów prawnych i administracyjnych, zgodnie z przepisami art. 13.

Sektor(-y) gospodarki: Niniejsza pomoc dotyczy małych i średnich gospodarstw rolnych prowadzących działalność w zakresie produkcji pierwotnej produktów rolnych.

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
Postbus 5700
6202 MA Maastricht
Nederland

Strona internetowa: www.limburg.nl

Inne informacje: —

Numer XA: XA 12/07

Państwo członkowskie: Niderlandy

Region: Provincie Limburg

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg (rozporządzenie w sprawie dotacji na zagospodarowania obszarów wiejskich w Limburgii)

- Punkt 1.2 Projekty lokalizacji intensywnej hodowli bydła
- Punkt 1.4 Skupianie gospodarstw prowadzących intensywną hodowlę bydła w miejscach umożliwiających zrównoważony rozwój
- Punkt 1.5 Pogłębianie wiedzy i popularyzacja innowacyjności w zakresie rolnictwa (Greenport)
- Punkt 1.19 Promowanie ekstensywnej hodowli bydła mlecznego
- Punkt 6.1 Odtwarzanie osuszonych obszarów przyrodniczych
- Punkt 6.4 Wspieranie użytkownika gruntu nieszkodzącego jakości wód gruntowych

Podstawa prawna: Artikel 11, lid 3 Wet Inrichting Landelijk Gebied, juncto Subsidieverordening inrichting landelijk gebied Limburg

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi:

- Punkt 1.2: 3 000 000 EUR na okres od 2007 r. do 2013 r.
- Punkt 1.4: 60 000 EUR na okres od 2007 r. do 2013 r.
- Punkt 1.5: 1 250 000 EUR na okres od 2007 r. do 2013 r.
- Punkt 1.9: 4 500 000 EUR na okres od 2007 r. do 2013 r.
- Punkt 6.1: 3 000 000 EUR na okres od 2007 r. do 2013 r.
- Punkt 6.4: 1 200 000 EUR na okres od 2007 r. do 2013 r.

(kwoty te obejmują ocenę maksymalnej części dostępnych środków, które mogą zostać przyznane rolnikom. Na podstawie powyższych punktów dotacje przyznawane są również osobom fizycznym)

Maksymalna intensywność pomocy:

- Punkt 1.2: maksymalnie 60 % kosztów kwalifikowalnych, do 1,2 mln EUR na projekt lokalizacji, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit e) i ust. 4 lit. a) i c).
- Punkt 1.9: maksymalnie 60 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit e) i ust. 4 lit. a) i c).
- Punkt 6.1: maksymalnie 60 % kosztów kwalifikowalnych, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit e) i ust. 4 lit. a) i c).

- Punkt 1.4: maksymalnie 50 % kosztów kwalifikowalnych, do maksymalnej kwoty 20 000 EUR na projekt, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit e) i ust. 4 lit. a) i c).
- Punkt 1.5: maksymalnie 50 % kosztów kwalifikowalnych, do maksymalnej kwoty 1,25 mln EUR, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit e) i ust. 4 lit. a) i c).
- Punkt 6.4: maksymalnie 50 % kosztów kwalifikowalnych, do maksymalnej kwoty 50 000 EUR na projekt, zgodnie z art. 4 ust. 2 lit e) i ust. 4 lit. a) i c).

(jedynie dla rolników; na tej podstawie dotacje przyznawane są również osobom fizycznym)

Data realizacji: Pomoc udzielana jest po zatwierdzeniu *Subsidieverordening inrichting Landelijk Gebied Limburg* przez ministra Rolnictwa, Środowiska i Jakości Żywności zgodnie z art. 11 ust. 3 *Wet Inrichting Landelijk Gebied* i nie wcześniej niż powyższe rozporządzenie w sprawie dotacji zostanie opublikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) 1857/2006.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Od 2007 do dnia 31 grudnia 2013 r. łącznie

Cel pomocy:

- Punkt 1.2: pomoc dotyczy kosztów studiów wykonalności i biznesplanów oraz budowy i remontów nieruchomości w celach określonych w art. 4 ust. 3 lit. a)-d);
- Punkt 1.9: pomoc dotyczy kosztów budowy i remontów nieruchomości w celach określonych w art. 4 ust. 3 lit. a)-d);
- Punkt 6.1: pomoc dotyczy kosztów budowy i remontów nieruchomości w celach określonych w art. 4 ust. 3 lit. a)-d);
- Punkt 1.4: pomoc dotyczy kosztów studiów wykonalności i biznesplanów sporządzanych z myślą o budowie i remoncie nieruchomości w celach określonych w art. 4 ust. 3 lit. a)-d);
- Punkt 1.5: pomoc dotyczy kosztów studiów wykonalności i biznesplanów oraz budowy i remontów nieruchomości w celach określonych w art. 4 ust. 3 lit. a)-d);
- Punkt 6.4: pomoc dotyczy kosztów studiów wykonalności i biznesplanów sporządzanych z myślą o remoncie nieruchomości w celach określonych w art. 4 ust. 3 lit. a)-d);

Sektor(-y) gospodarki: Niniejsza pomoc dotyczy małych i średnich gospodarstw rolnych prowadzących działalność w zakresie produkcji pierwotnej produktów rolnych.

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
Postbus 5700
6202 MA Maastricht
Nederland

Strona internetowa: www.limburg.nl

Inne informacje: —

Numer XA: XA 14/07

Państwo członkowskie: Niderlandy

Region: Provincie Limburg

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg (rozporządzenie w sprawie dotacji na zagospodarowania obszarów wiejskich w Limburgii)

Punkt 5.1: tworzenie, odtwarzanie i zachowywanie naturalnych, półnaturalnych i tradycyjnych elementów krajobrazu.

Podstawa prawna: Artikel 11, lid 3 *Wet Inrichting Landelijk Gebied*, juncto *Subsidieverordening inrichting landelijk gebied Limburg*

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: 400 000 EUR na okres od 2007 r. do 2013 r.

(kwota ta obejmuje oszacowanie maksymalnej części dostępnych środków, które mogą zostać przyznane rolnikom. Na tej podstawie dotacje przyznawane są również osobom fizycznym)

Maksymalna intensywność pomocy: Maksymalnie 100 % kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą dotyczących elementów krajobrazu niezwiązanych z produkcją oraz maksymalnie 60 % dotyczących elementów krajobrazu (częściowo) związanych z produkcją. W ramach dotacji można rocznie przyznać maksymalnie 10 000 EUR na prace prowadzone samodzielnie przez rolnika lub jego pracowników. (jedynie dla rolników; na tej podstawie dotacje przyznawane są również osobom fizycznym)

Data realizacji: Pomoc udzielana jest po zatwierdzeniu *Subsidieverordening inrichting Landelijk Gebied Limburg* przez ministra Rolnictwa, Środowiska i Jakości Żywności zgodnie z art. 11 ust. 3 *Wet Inrichting Landelijk Gebied* i nie wcześniej niż powyższe rozporządzenie w sprawie dotacji zostanie opublikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) 1857/2006.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Od 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. łącznie

Cel pomocy: Celem pomocy jest utrzymanie tradycyjnych krajobrazów poprzez wspieranie kosztów tworzenia i odtwarzania tradycyjnych elementów krajobrazu takich jak: tradycyjne sady, żywopłoty, aleje ogłównionych drzew, miedze, drogi gruntowe w wąwozach i sadzawki, zgodnie z przepisami art. 5.

Sektor(-y) gospodarki: Niniejsza pomoc dotyczy małych i średnich gospodarstw rolnych prowadzących działalność w zakresie produkcji pierwotnej produktów rolnych.

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
Postbus 5700
6202 MA Maastricht
Nederland

Strona internetowa: www.limburg.nl

Inne informacje: —

Numer XA: XA 15/07

Państwo członkowskie: Niderlandy

Region: Provincie Limburg

Nazwa programu pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną:

Subsidieverordening Inrichting Landelijk Gebied Limburg (rozporządzenie w sprawie dotacji na zagospodarowania obszarów wiejskich w Limburgii)

Punkt 1.14 Przeniesienie hodowli bydła mlecznego

Podstawa prawna: Artikel 11, lid 3 Wet Inrichting Landelijk Gebied, juncto Subsidieverordening inrichting landelijk gebied Limburg

Roczne wydatki planowane w ramach programu lub całkowita kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: Punkt 1.14: 700 000 EUR na okres od 2007 r. do 2013 r.

Maksymalna intensywność pomocy: Punkt 1.14: maksymalnie 40 % kosztów rozbiórki w pierwotnej lokalizacji, przeniesienia i budowy w nowej lokalizacji, do maksymalnej kwoty 100 000 EUR na przeniesienie gospodarstwa.

Data realizacji: Pomoc udzielana jest po zatwierdzeniu *Subsidieverordening inrichting Landelijk Gebied Limburg* przez ministra Rolnictwa, Środowiska i Jakości Żywności zgodnie z art. 11 ust. 3 *Wet Inrichting Landelijk Gebied* i nie wcześniej niż powyższe rozporządzenie w sprawie dotacji zostanie opublikowane zgodnie z przepisami rozporządzenia (WE) 1857/2006.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: Od 2007 r. do dnia 31 grudnia 2013 r. włącznie

Cel pomocy: Przeniesienie i zakończenie działalności gospodarstw rolnych leżące we wspólnym interesie ze względu na środowisko naturalne oraz jakoś krajobrazu i otoczenia, zgodnie z postanowieniami art. 6.

Sektor(-y) gospodarki: Niniejsza pomoc dotyczy małych i średnich gospodarstw rolnych prowadzących działalność w zakresie produkcji pierwotnej produktów rolnych.

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Provincie Limburg
Limburglaan 10
Postbus 5700
6202 MA Maastricht
Nederland

Strona internetowa: www.limburg.nl

Inne informacje: —

Numer XA: XA 16/07

Państwo członkowskie: Republika Czeska

Region: —

Nazwa środka pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Podpora poradenství v zemědělství – Metodická činnost k podpoře zemědělského poradenského systému

Podstawa prawna: Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: do 15,0 mln CZK

Maksymalna intensywność pomocy: do 100 % wykazanych nakładów, maksymalnie do 500 000 CZK na jedno narzędzie metodyczne

Data realizacji: od dnia 16 lutego 2007 r.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: do dnia 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Pomoc jest przyznawana na podstawie art. 15 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 (Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym).

Celem jest wsparcie działań z zakresu metodyki w ramach systemu doradztwa rolniczego oraz stworzenie narzędzi metodycznych umożliwiających praktyczne zastosowanie wiedzy naukowej, zwłaszcza w odniesieniu do wymogów prawnych i dobrej praktyki rolniczej

Podmioty wnioskujące o pomoc przedkładają plan opracowania narzędzia metodycznego dla przedsiębiorstw rolniczych lub konsultantów. Do realizacji wybierane są plany w największym stopniu spełniające wymogi praktyczne. Za wybór projektów odpowiada komitet powołany w Departamencie ds. badań, szkoleń i rozwoju Ministerstwa Rolnictwa Republiki Czeskiej, z którym współpracuje przedstawiciel sektora rolnictwa działający na podstawie wniosku Krajowego Komitetu Doradczego ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich w Ministerstwie Rolnictwa Republiki Czeskiej. Projekty będą oceniane i punktowane, po czym zostanie sporządzona lista rankingowa; następnie wnioskodawcy będą otrzymywać pomoc w tak określonej kolejności aż do wyczerpania dostępnych zasobów.

Sektory gospodarki: podstawowa produkcja rolna

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Ministerstvo zemědělství ČR
Těšnov 17
CZ-117 05 Praha 1

Adres internetowy:

<http://www.mze.cz/Index.aspx?deploy=1802&typ=2&-ch=74&ids=1802&val=1802>

Inne informacje: Ministerstwo Rolnictwa Republiki Czeskiej oświadcza, że warunki określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1857/2006 będą spełnione, tj. pomoc będzie adresowana do małych i średnich przedsiębiorstw zajmujących się podstawową produkcją rolną, i że w szczególności spełnione będą warunki wymienione w art. 15 rozporządzenia (WE) nr 1857/2006

Wnioskodawcami są przede wszystkim publiczne instytuty badawcze i szkoły wyższe, a także inne podmioty prowadzące badania. Celem środka jest praktyczne zastosowanie wyników badań w sektorze rolnictwa. Zamierzeniem przeprowadzanych projektów będzie opracowanie i upowszechnienie materiałów metodycznych, które mogą być przydatne w zarządzaniu przedsiębiorstwami rolniczymi. Kryteria wyboru projektów zawarte są w opublikowanych zasadach przyznawania pomocy.

Numer XA: XA 17/07

Państwo członkowskie: Republika Czeska

Region: —

Nazwa środka pomocy lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc indywidualną: Podpora poradenství v zemědělství – Regionální přenos informací o realizaci společné zemědělské politiky, zejména požadavků na plnění cross compliance, zajišťovaný prostřednictvím Krajských informačních středisek pro rozvoj zemědělství a venkova (KIS)

Podstawa prawna: Zákon č. 252/1997 Sb., o zemědělství

Planowane w ramach programu roczne wydatki lub łączna kwota pomocy indywidualnej przyznanej podmiotowi: do 10,0 mln CZK

Maksymalna intensywność pomocy: do 100 % wykazanych kosztów, maksymalnie do 500 000 CZK rocznie dla każdego regionalnego ośrodka informacji o rozwoju rolnictwa i obszarów wiejskich, który będzie świadczyć usługi na rzecz końcowych beneficjentów, tj. osób otrzymujących wsparcie techniczne

Data realizacji: od dnia 16 lutego 2007 r.

Czas trwania programu pomocy lub przyznanej pomocy indywidualnej: do dnia 31 grudnia 2013 r.

Cel pomocy: Pomoc jest przyznawana na podstawie art. 15 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1857/2006 (Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym)

Celem pomocy jest wsparcie działalności doradczej prowadzonej przez akredytowanych konsultantów na rzecz podmiotów z sektora rolnictwa, regionalny transfer informacji na temat wspólnej polityki rolnej oraz norm dobrej praktyki rolniczej, a także informacji dotyczących programów rozwoju obszarów wiejskich i ochrony konsumentów (bezpieczeństwo żywności)

Informacje będą przekazywane nieodpłatnie przy zastosowaniu różnych metod, przede wszystkim łącznie elektronicznej (internet, email, sms), ale także w formie papierowej (pisma, ulotki informacyjne i podobne materiały); informacje będą przekazywane w sposób niedyskryminacyjny wszystkim grupom docelowym w regionie, a skupiać się będą na problemach dotyczących rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich w danym regionie

Koszty kwalifikowane obejmują:

- faktyczny koszt organizacji usług informacyjnych;
- koszty podróży;
- honoraria z tytułu usług doradczych, które nie stanowią części stałej lub okresowej działalności danego przedsiębiorstwa ani nie są związane z jego normalnymi wydatkami operacyjnymi.

Sektory gospodarki: podstawowa produkcja rolna

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc:

Ministerstvo zemědělství ČR
Těšnov 17
CZ-117 05 Praha 1

Adres internetowy:

<http://www.mze.cz/Index.aspx?deploy=1802&typ=2&-ch=74&ids=1802&val=1802>

Inne informacje: Ministerstwo Rolnictwa Republiki Czeskiej oświadcza, że warunki określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1857/2006 będą spełnione, tj. pomoc będzie adresowana do małych i średnich przedsiębiorstw zajmujących się podstawową produkcją rolną, i że w szczególności spełnione będą warunki wymienione w art. 15 (Zapewnienie wsparcia technicznego w sektorze rolnym)

ZAWIADOMIENIA DOTYCZĄCE EUROPEJSKIEGO OBSZARU
GOSPODARCZEGO

URZĄD NADZORU EFTA

Dni wolne od pracy w 2007 r.: Państwa EOG EFTA oraz instytucje EOG

(2007/C 91/09)

2007	Islandia	Liechtenstein	Norwegia	Urząd Nadzoru EFTA	Trybunał EFTA
1 stycznia	X	X	X	X	X
2 stycznia		X			
6 stycznia		X			
2 lutego		X			
20 lutego		X			
19 marca		X			
5 kwietnia	X		X		
6 kwietnia	X	X	X	X	
9 kwietnia	X	X	X	X	X
19 kwietnia	X				
1 maja	X	X	X	X	X
17 maja	X	X	X	X	X
18 maja				X	
28 maja	X	X	X	X	X
7 czerwca		X			
17 czerwca	X				
23 czerwca					X
6 sierpnia	X				
15 sierpnia		X			X
8 września		X			
1 listopada		X		X	X
8 grudnia		X			
24 grudnia		X			
25 grudnia	X	X	X	X	X
26 grudnia	X	X	X	X	X
31 grudnia		X			

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

POMOC PAŃSTWA — ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Pomoc państwa nr C 7/07 (ex NN 82/06 i NN 83/06) — Domniemana pomoc na rzecz Royal Mail i POL**Zaproszenie do zgłaszania uwag zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu WE**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 91/10)

Pismem z dnia 21 lutego 2007 r., zamieszczonym w języku oryginału na stronach następujących po niniejszym streszczeniu, Komisja powiadomiła Zjednoczone Królestwo o swojej decyzji w sprawie wszczęcia postępowania określonego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE dotyczącego wyżej wspomnianych środków.

Komisja postanowiła nie zgłaszać zastrzeżeń co do pozostałych środków, zgodnie z opisem następującym po niniejszym streszczeniu.

Zainteresowane strony mogą zgłaszać uwagi na temat środków pomocy, w odniesieniu do których Komisja wszczyna postępowanie, w terminie jednego miesiąca od daty publikacji niniejszego streszczenia i następującego po nim pisma. Uwagi należy kierować do Kancelarii ds. Pomocy Państwa w Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej na następujący adres lub numer faksu:

Komisja Europejska
Directorate-General for Competition
State Aid Greffe
SPA 3 6/5
B-1049 Brussels
Nr faksu: (32-2) 296 12 42

Uwagi te zostaną przekazane Zjednoczonemu Królestwu. Zainteresowane strony zgłaszające uwagi mogą wystąpić z odpowiednio umotywowanym pisemnym wnioskiem o objęcie ich tożsamości klauzulą poufności.

TEKST STRESZCZENIA

OPIS ŚRODKÓW, W ODNIESIENIU DO KTÓRYCH KOMISJA
WSZCZYNA POSTĘPOWANIE

PROCEDURA

Beneficjent

Komisja zwróciła uwagę na środki pomocy, w stosunku do których wszczęła postępowanie określone w art. 88 ust. 2, za sprawą otrzymanych skarg bądź też w trakcie wymiany korespondencji z władzami Zjednoczonego Królestwa na temat tych skarg. Żaden z tych środków nie został zgłoszony Komisji.

Beneficjentem domniemanej pomocy państwa jest Royal Mail Group plc (RM), która (poprzez spółkę dominującą Royal Mail Holdings plc) stanowi w 100 % własność państwa. RM jest głównym operatorem pocztowym w Zjednoczonym Królestwie, który do końca 2005 r. miał monopol prawny na najbardziej podstawowe usługi w zakresie doręczania listów. Operatorem sieci urzędów pocztowych jest POL, spółka zależna od RM. RM posiada odrębne przedsiębiorstwo „Parcelforce” zajmujące się doręczaniem paczek. Od 1991 r. przedsiębiorstwo Parcelforce

wykazywało straty, a nieznaczny zysk z działalności handlowej osiągnięto w latach 1995/1996. Pomimo licznych wysiłków restrukturyzacyjnych przedsiębiorstwo Parcelforce ponosiło straty aż do 2005 r., kiedy to odzyskało rentowność.

Pożyczka z 2001 r.

W lutym 2001 r. władze Zjednoczonego Królestwa udzieliły spółce RM pożyczki w wysokości 500 mln GBP na sfinansowanie transakcji przejęcia zagranicznych przedsiębiorstw na potrzeby działalności związanej z doręczaniem listów i paczek. Pożyczka ma zostać spłacona w latach 2021 — 2025, a jej średnie oprocentowanie wynosi około 5,8 %. Władze Zjednoczonego Królestwa w korespondencji z Komisją oświadczyły, że pożyczka ta została udzielona na warunkach handlowych, zgodnie z zaleceniami doradców zaproszonych właśnie w tym celu do konsultacji. Ponadto według władz Zjednoczonego Królestwa pożyczka nie była przeznaczona na restrukturyzację przedsiębiorstwa Parcelforce — warunki jej udzielenia nie były związane z restrukturyzacją, a jedynie z przeznaczaniem na sfinansowanie transakcji przejęcia zagranicznych przedsiębiorstw.

Instrumenty pożyczkowe

W 2003 r. władze Zjednoczonego Królestwa udostępniły spółce RM różne instrumenty pożyczkowe na sfinansowanie „planu odnowy”. Obejmowały one pożyczkę w wysokości 544 mln GBP z Narodowego Funduszu Pożyczkowego (ang. *National Loans Fund*) zabezpieczoną zgromadzonymi przez RM środkami pieniężnymi oraz nabycie przez władze dwóch obligacji wyemitowanych przez RM (jednej w wysokości 300 mln GBP, a drugiej w wysokości 200 mln GBP). Również w tym przypadku władze Zjednoczonego Królestwa oświadczyły w korespondencji z Komisją, że wyżej wymienione instrumenty pożyczkowe udostępnione zostały na warunkach handlowych, zgodnie z zaleceniami doradców zaproszonych właśnie w tym celu do konsultacji. Według stanu na październik 2006 r. instrumenty te nie zostały wykorzystane, a okres dostępności pożyczki w wysokości 200 mln GBP do tego czasu upłynął. Tym niemniej opłaty za zobowiązanie do udzielenia pożyczki zostały przez RM uiszczone. W maju 2006 r. władze Zjednoczonego Królestwa ogłosiły zamiar rozszerzenia zakresu pozostałych instrumentów pożyczkowych i zwiększenia ich poziomu z 844 mln GBP do 900 mln GBP.

Emerytalny rachunek powierniczy

W 2006 r. władze Zjednoczonego Królestwa zdecydowały o założeniu „rachunku depozytowego” ze środkami pieniężnymi z rezerw RM, nad którym władze Zjednoczonego Królestwa sprawują specjalną kontrolę zgodnie z sekcją 72 Ustawy o usługach pocztowych (ang. *Postal Services Act*) z 2000 r. Środki z rachunku mogłyby zostać wykorzystane przez Fundusz Emerytalny Royal Mail (RMPP — ang. *Royal Mail Pension Plan*) w określonych okolicznościach, w razie niewypełnienia zobowiązań przez RM. Wynikało to z tego, że różne fundusze emerytalne RM, z których największy to RMPP, wykazały łączny deficyt w wysokości 5,6 mld GBP w sprawozdaniach finansowych za lata 2005/6. Rachunek umożliwia RM uzgodnienie z powiernikami funduszu RMPP dłuższego terminu pokrycia deficytu, pozwalając tym samym na zmniejszenie jego wpłat z tytułu składek emerytalnych w następnych latach. Władze Zjednoczonego Królestwa oświadczyły, że uważają takie wykorzystanie rezerw za jak najbardziej leżące w interesie handlowym RM, oraz że umożliwiając spółce RM wykonanie planu strategicznego przyczynią się do wzrostu wartości swojego udziału w

spółce. Komisja przyjmuje, że podjęto zobowiązania związane z zastosowaniem tego środka, które przyniosły już określone efekty, dlatego też środek uznaje się za zrealizowany.

Pożyczka akcjonariusza w wysokości 300 mln GBP

Dnia 8 lutego 2007 r. władze Zjednoczonego Królestwa poinformowały o środku dotyczącym emerytur, o instrumencie pożyczkowym w wysokości 900 mln GBP i o nowej pożyczce w wysokości 300 mln GBP udzielonej na rzecz Royal Mail.

OCENA ŚRODKÓW POMOCY

Istnienie pomocy

Pożyczka z 2001 r. ma zostać spłacona w latach 2021-2025, a jej średnie oprocentowanie jest znacznie niższe od referencyjnej stopy oprocentowania mającej zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie, która w czasie, kiedy władze poinformowały Komisję o udzieleniu pożyczki, wynosiła 7,06 %. Władze Zjednoczonego Królestwa dostarczyły pewnych dowodów na to, że wówczas stopy oprocentowania w przypadku pożyczek tak długoterminowych mogły być niższe niż referencyjna stopa oprocentowania (która oparta jest na stopach oprocentowania z pięciu lat) bez naruszenia zasady prywatnego inwestora. Jednak przedstawione dowody świadczą również o tym, że część pożyczki została udzielona w 1999 i 2000 r. Fakt ten nie tylko stoi w sprzeczności z wcześniejszymi informacjami, ale dotyczy też okresu, w którym stopa referencyjna była jeszcze wyższa (7,64 % w 2000 r.).

Instrumenty pożyczkowe udostępnione w 2003 r. nie zostały wykorzystane. Tym niemniej nie można wyciągnąć z tego wniosku, że powyższe instrumenty pożyczkowe nie przyniosły spółce żadnych korzyści, ponieważ sama ich dostępność stanowi dla niej pewną wartość. W 2003 r. nie było wiadomo, że pożyczki nie zostaną wykorzystane. Okres dostępności instrumentów pożyczkowych zachowujących swoją ważność w październiku 2006 r. ma zostać przedłużony na zmienionych warunkach. Dnia 31 października władze Zjednoczonego Królestwa poinformowały Komisję, że negocjacje na temat tych warunków nadal trwają. Zgodnie z informacjami, jakimi dysponuje Komisja nie można wykluczyć, że mamy do czynienia z elementem pomocy.

Jednym ze skutków utworzenia emerytalnego rachunku powierniczego, jednoznacznie selektywnym w stosunku do RM, jest zmniejszenie wpłat dokonywanych przez RM na rzecz funduszu emerytalnego RMPP na pokrycie obecnego deficytu. Wskazuje to na to, że spółka RM może uzyskać korzyści z zastosowania tego środka, który stanowiłby tym samym pomoc państwa. Władze Zjednoczonego Królestwa argumentowały, że zastosowanie środka pomocy można uzasadnić jako interwencję inwestora prywatnego, ponieważ pozwala on RM na przeprowadzenie modernizacji zgodnie z obecnym planem strategicznym. Komisja wyraża jednak wątpliwości co do takiej argumentacji, ponieważ na jej poparcie nie przedstawiono prognoz ani analiz finansowych, i w związku z tym podtrzymuje wątpliwości co do istnienia elementu pomocy.

Komisja nie została poinformowana o warunkach udzielenia pożyczki w wysokości 300 mln GBP. Zważywszy na fakt, że pożyczka jest częścią pakietu środków, w przypadku których Komisja w dalszym ciągu ma wątpliwości co do istnienia pomocy państwa, warunki jej udzielenia nie mogłyby w żadnym razie zostać poddane osobnej ocenie.

Zgodność pomocy ze wspólnym rynkiem

W przypadku powyższych środków powołanie się na art. 86 ust. 2 nie wydaje się możliwe. Pożyczka i instrumenty pożyczkowe z 2001 r. zostały przez władze Zjednoczonego Królestwa jednoznacznie powiązane z innymi celami niż świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym, to jest z transakcjami przejęcia zagranicznych przedsiębiorstw przeprowadzanymi przez RM oraz z planem odnowy przyjętym w 2003 r. Emerytalny rachunek powierniczy i pożyczka akcjonariusza w wysokości 300 mln GBP również nie są związane ze świadczeniem przez RM żadnych usług w ogólnym interesie gospodarczym.

Jedyną podstawą do stwierdzenia zgodności powyższych środków ze wspólnym rynkiem w przypadku, jeśli zawierają one element pomocy państwa, wydaje się na obecnym etapie art. 87 ust. 3 litera c) Traktatu. Jednakże środki te nie wydają się zgodne z zasadą dotyczącą stosowania przepisów tej litery, ogłoszonych dotychczas przez Komisję. Jeśli mamy więc do czynienia z pomocą państwa, Komisja poddaje w wątpliwość zgodność tych środków ze wspólnym rynkiem.

Zgodnie z art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999, wszelka bezprawnie przyznana pomoc może podlegać odzyskaniu od jej beneficjenta.

TEKST PISMA

„The Commission wishes to inform the United Kingdom that, having examined the information supplied by your authorities on the aid/measure referred to above, it has decided to initiate the procedure laid down in Article 88(2) of the EC Treaty. The Commission decided not to raise any objections to certain other measures, as described in this letter.

1. PROCEDURAL ASPECTS

- (1) On 3 December 2002, Deutsche Post (DP) lodged a complaint against alleged cross-subsidies granted to the parcel activities of Royal Mail Group (RM).
  - (2) In response to Commission requests for information, the UK authorities provided information relevant to the matters raised in the complaint by letters of 25 February 2003 and 13 February 2004, and by email dated 17 December 2003. This information included certain other Government measures in relation to Royal Mail.
  - (3) On 27 May 2003, the Commission approved a series of measures in favour of Post Office Limited (“POL”) which is a subsidiary of RM (case N 784/02) ⁽¹⁾. Under these
    - (1) — an annual compensation of GBP 150 million granted to POL for the net public service cost of rural counter coverage (“rural network support”),
    - an aid devoted to back POL’s debt to Royal Mail Group plc which had financed POL’s balance-sheet deficits up to 31 March 2002 (“debt payment funding”),
    - a rolling working capital loan to POL for over-the-counter cash payments meant to fund the basic postal account.
 These measures complement earlier measures the Commission approved in 2002. On 12 March 2002 the Commission approved the funding of a basic postal account to credit social benefits and from which cash can be withdrawn at post office counters for those benefits holders who do not want to open an account with a bank. On 18 September 2002 the Commission approved minimum funding necessary for POL to close 3 000 urban counters no longer required under the 2000 UK Postal Services Act (2000).
- measures, compensation was granted to POL, financed through a reserve constituted from surplus cash generated by RM. On 22 February 2006 the Commission raised no objection to continuation of one of these measures (rural network support) for a further period (case N 166/05).
- (4) On 8 October 2003, DP lodged an action for annulment (T-343/03) against the N 784/02 Commission Decision, arguing that this decision had implicitly rejected its CP 206/02 complaint. On 16 November 2005, the Court of First Instance rejected the action of DP saying that the N 784/02 Decision did not imply the rejection of the complaint and that the Commission was carrying on investigations (as demonstrated by the correspondence presented before the Court).
  - (5) On 10 August 2006, DP sent a letter which invited the Commission to take a position on its complaint of 2002 within the period of two months, on the basis of Article 232 of the Treaty. The same letter contained information concerning a series of alleged new State aid measures. These measures are distinct from those which were the subject of the complaint of 2002 and the complaint against them was therefore treated as a separate complaint which was attributed the reference CP 221/06, subsequently NN 83/06. The alleged measures were as follows:
    - a transfer of GBP 850 million to a special account dedicated to finance RM’s pensions,
    - decision of Department of Trade and Industry to increase the amount of a loan granted to RM from GBP 844 million to GBP 900 million,
    - violation of DG Comp’s N 166/05 Decision concerning support for POL’s rural network, since GBP 150 million was transferred to POL directly from the State budget and not, as approved by the Decision, from a special, ring-fenced reserve.
  - (6) In response to Commission requests for information, the UK authorities provided information relevant to the matters raised in the two complaints by letters of 6 October and 31 October 2006. By letter of 5 December 2006 they supplemented this information with respect to one of the other measures mentioned at paragraph (3) above.
  - (7) By letter of 27 October 2006, the Mail Competition Forum (MCF), a body representing entrants to the postal market in the UK, submitted a complaint about the special account dedicated to finance RM’s pensions also covered by DP’s second complaint. The complaint of MCF was attributed the reference CP 164/06, subsequently NN 82/06. A non-confidential version of the complaint was sent to the UK authorities on 20 November 2006. The UK authorities supplied some comments on the complaint by letter of 19 December 2006.
  - (8) By letter of 7 December 2006 the Commission informed DP that it did not see sufficient grounds for continuing the investigation concerning complaint CP 206/02, and that if it did not hear from DP within 20 working days, the complaint would be considered withdrawn. No response was received within the deadline. That complaint is therefore considered withdrawn and the specific allegations made in it are not treated in this decision.

- (9) On 7 December 2006 the United Kingdom notified the proposed extension of another of the measures in favour of POL (debt payment funding) covered by N 784/02 which was otherwise due to expire in 2007. The Commission is treating this notification (N 822/06) in a separate decision.
- (10) On 8 February 2007 the UK authorities communicated to the Commission the terms of an announcement concerning the pensions measure, the GBP 900 million loan facility and also a new loan of GBP 300 million to Royal Mail.

2. DESCRIPTION OF THE MEASURES

2.1. The beneficiary of the alleged State aid

- (11) The beneficiary of the alleged State aid is Royal Mail Group plc (RM) which (through a holding company, Royal Mail Holdings plc) is a 100 % State-owned company. RM is the UK's main postal operator and had a legal monopoly over most basic letter services until the end of 2005. The post office network is operated by POL, which is a subsidiary of RM.
- (12) Before 2001, the postal activities in the UK were carried out by The Post Office Corporation, a statutory body created by the Post Office Act 1969. The assets and liabilities of The Post Office Corporation were transferred to Consignia Holdings (now renamed Royal Mail Holdings plc) and to its subsidiary, Consignia plc (now RM) on 26 March 2001, under the terms of the Postal Services Act 2000.
- (13) RM has a separate parcels business division, Parcelforce, which was cited as the particular beneficiary in DP's complaint of 2002. Parcelforce has its own separate hub and spoke infrastructure. In 2003 a part of parcels activity (including the provision of a universal service for parcels handed in at post offices) was transferred from Parcelforce to RM and is now operated through RM's infrastructure. Today Parcelforce is focused only on time critical parcels.

2.2. Financial regime of the beneficiary and relationship with the State

- (14) Under the regime in existence before the incorporation and transfers of 2001, there was no requirement for The Post Office Corporation to pay any dividends to the UK authorities and it did not do so. It was however obliged to invest a proportion of the profits it generated each year in Government securities or National Loan Fund deposits. These investments, classed as current assets and often referred to as the "gilts", remained with RM following the 2001 transfers and amounted to GBP 1,8 billion at 31 March 2002. Following directions of the UK authorities under section 72 of the Post Office Act 2000 dated 30 January 2003, RM placed these assets in a special reserve ("the mails reserve") to be used to finance specific measures as directed.
- (15) Following the incorporation and transfers of 2001, the possibility exists for RM Holdings plc to pay a dividend to its shareholder the UK Government. It has not however done so having made losses for most of the subsequent years.

- (16) Beginning in 2001, the UK authorities have made certain loans or loan facilities available to RM. These are described in section 2.4 below.
- (17) Through directions dated 30 January 2003, 25 May 2006 and 11 July 2006, the UK authorities directed RM to use the mails reserve to fund measures in favour of POL. The Commission had raised no objection to these measures by decisions of 27 May 2003 ⁽²⁾ (case N 784/02) and 22 February 2006 (N 166/05). By means of an agreement dated 9 August 2006 and through directions dated the same day and 28 September 2006, the UK authorities made arrangements to end the use of the mails reserve to fund these measures and to fund them instead directly from the State budget. The UK authorities informed the Commission of this change by means of a letter dated 6 October 2006.
- (18) Parcelforce had accumulated losses since 1991. Before 1996 Parcelforce underwent a restructuring with the effect of containing its losses and Parcelforce made a small trading profit in 1995/1996. Since that date, despite numerous restructuring efforts, including the closure of five sort-centres, the elimination of some 5 000 jobs and the closure of 50 out of 102 depots in 2002, Parcelforce generated further losses until the implementation of a far-reaching restructuring plan starting in 2003. After a successful implementation of this plan, Parcelforce became profitable again in 2005.

2.3. State financing measures in favour of RM

2.3.1. The 2001 loan

- (19) In February 2001, the UK authorities made a loan of GBP 500 million to RM to finance overseas acquisitions for the mails and parcels business. The loan is repayable between 2021 and 2025 and carries an average interest rate of around 5,8 %. The UK authorities have stated in correspondence with the Commission that this loan was on commercial terms, and that they followed advice from consultants designed to ensure that this was so. In addition, they have stated that the loan was not for any Parcelforce restructuring, that its terms were not linked to such restructuring, and that it was made solely to finance overseas acquisitions. The loan was secured on RM's shareholding in General Logistics Systems International Holdings BV and certain other RM assets. The loan was not notified to the Commission.

2.3.2. The measures in favour of POL

- (20) By letter dated 3 December 2002 the UK authorities notified the measures in favour of POL referred to at paragraph (4) above. These measures were approved by the Commission in May 2003. The decision noted the funding mechanism from the mails reserve.

⁽²⁾ It should be noted that this decision stated the measures not to be State aid given the jurisprudence existent at the time, but in the alternative to be compatible with the common market if they were considered to be aid. When one measure (rural network support funding) was reassessed in case N 166/05 in the light of the subsequent jurisprudence, it was considered to be State aid.

(21) By letter of 18 March 2005 the UK authorities notified the extension of one of these measures, Rural Network Support, which had been authorised for three years up to 31 March 2006. This extension was approved by the Commission on 22 February 2006. By letter of 6 October 2006 the UK authorities informed the Commission that they were now funding the two continuing measures, namely Rural Network Support and Debt Funding Mechanism, directly from the State budget and indeed had begun to make payments on that basis. In that letter the UK authorities noted that the mails reserve represented State resources and that therefore the UK believed the change in funding arrangements had any bearing on the previous clearance decisions. In the case of one payment, the State made a capital injection to RM for an amount (GBP 145 million) that RM had loaned to POL.

2.3.3. *The loan facilities*

(22) In 2003 the UK authorities made available to RM various loan facilities to finance its "renewal plan" (including the restructuring of Parcelforce described at paragraph (19) above). These facilities, described by the UK authorities as "a commercial package" were negotiated between RM and the Government and consisted of a loan facility of GBP 544 million from the National Loans Fund (NLF) secured on RM's accumulated cash balances (in particular the funds allocated to the mails reserve) and the acquisition by the authorities of two bonds issued by RM (one of GBP 300 million and one of GBP 200 million). Again, the UK authorities have stated in correspondence with the Commission that these loan facilities were on commercial terms, and that they followed advice from consultants designed to ensure that this was so. They also informed the Commission that as of October 2006 these loan facilities had not been drawn down, apart from a GBP 50 million testing of the draw down process which was repaid in 7 days, and that the GBP 200 million facility had by then expired. Commitment fees of some GBP [...] (*) had nonetheless been paid by RM. These loan facilities were not notified to the Commission.

(23) In May 2006 the UK authorities announced their intention to extend the remaining loan facilities and to increase their level from GBP 844 million to GBP 900 million. The UK authorities indicated on 31 October 2006 that the precise terms of this extension were still being finalised but the intention was that it would be on commercial terms and that the lending would not constitute State aid. They did not therefore intend to notify the extended loan facilities to the Commission. On 8 February 2007 the UK authorities announced that the terms of the extended facilities had been agreed.

2.3.4. *The pensions escrow account*

(24) In 2006 the UK authorities decided to release GBP 850 million of the cash balances remaining in the mails reserve within RM to set up an "escrow account", which could be drawn on by the Royal Mail Pension Plan (RMPP) in certain circumstances if RM were to fail as a business. The background to this measure was that the various RM pension schemes, of which the RMPP is by far the largest,

showed a total deficit (excess of projected liabilities over assets, on certain prudential assumptions) of GBP 5,6 billion in its 2005/6 accounts, where for the first time this deficit was included in RM's balance sheet. The RMPP, like other UK occupational pension schemes, is a funded scheme which is required to hold assets in respect of its liabilities. According to the UK authorities, RM would not be able to pay off this deficit quickly and modernise the business at the same time, given projected cash flows. The account therefore allows RM to agree with the trustees of the RMPP a longer period for addressing the deficit thereby reducing its pension contributions in the next years. The UK authorities have stated that they believe the use of the mails reserve for this purpose is in RM's best commercial interests, and that by enabling RM to complete its strategic plan they will bring about an increase in the value of the UK authorities' shareholding. Without the escrow account and the extended loan facilities, the UK authorities claim there is a possibility that shareholder value would be destroyed not enhanced, and therefore that they are acting in a commercial manner and notification is not necessary.

(25) The Commission understands that the UK authorities have fully committed themselves to this measure including in statements to Parliament. They have informed the Commission that the measures in favour of POL are being financed from the State budget because the mails reserve has been allocated for this other purpose. The intention to implement the escrow account is referred to both in the accounts of the Department of Trade and Industry and in the recital to a legal act directing RM under s.72 of the Postal Services Act which ends the use of the mails reserve to fund the POL measures. The Commission therefore considers that this measure has been put into effect. It has therefore placed this measure on the register of non-notified aid, under the reference NN 82/06 (in relation to the complaint by the MCF) and NN 83/06 (in relation to the complaint by DP).

2.3.5. *The new GBP 300 million shareholder loan*

(26) On 8 February 2007 the UK authorities announced their agreement to provide RM with a GBP 300 million shareholder loan. This loan has not been notified to the Commission, nor have the UK authorities indicated their intention to do so. It is clear from the terms of the announcement that this loan is part of a package of measures with the pensions escrow account and loan facility.

3. ANALYSIS

3.1. **Qualification of the measures as State aid**

(27) Article 87(1) of the EC Treaty states:

Save as otherwise provided in this Treaty, any aid granted by a Member State or through State resources in any form whatsoever which distorts or threatens to distort competition by favouring certain undertakings or the production of certain goods shall, in so far as it affects trade between Member States, be incompatible with the common market.

(*) Business secret.

In order for aid in the sense of Article 87(1) to be present, there needs to be an aid measure imputable to the State which is granted by State resources, affects trade between Member States and distort competition in the common markets, and confers a selective advantage to undertakings.

- (28) The business of letters and parcels delivery is an international one, and the Commission believes that a selective advantage in favour of RM or Parcelforce would distort competition and affect trade between Member States.

3.1.1. The 2001 loan

- (29) The 2001 loan was granted from State funds, and was selective in that it was granted only to RM.

- (30) In order to determine whether the loan provided an advantage to RM, it is necessary to examine its terms so as to assess whether a private lender, acting in a market economy, would have been prepared to lend on the same terms. For these purposes the Commission has equipped itself with reference interest rates⁽³⁾ by which the terms of loans may be assessed. These reference rates are based on the five-year interbank swap rate, plus a premium of 0,75 percentage points. As it has made clear in its 1993 Communication on the Application of Articles 92 and 93 of the EEC Treaty and of Article 5 of Commission Directive 80/723/EEC to public undertakings in the manufacturing sector, “where the public authority controls an individual public undertaking ... the Commission will take account of the nature of the public authorities’ holding in comparing their behaviour with the benchmark of the equivalent market economy investor”⁽⁴⁾, both for calls for funds to financially restructure a company and to finance specific projects. In the case of a company which “has underperformed”, the owner called upon to provide the extra finance to such undertaking will normally examine “more sceptically” a call for finance. Where the call for finance “is necessary to protect the value of the whole investment the public authority like a private investor can be expected to take account of this wider context when examining whether the commitment of new funds is commercially justified” and where a decision is made “to abandon a line of activity because of its lack of medium/long term commercial viability, a public group, like a private group, can be expected to decide the timing and scale of its run down in the light of the impact on the overall credibility and structure of the group”.

- (31) As noted above, the 2001 loan is repayable between 2021 and 2025 and carries an average interest rate of around 5,8 %. This is significantly below the reference rate applicable to the UK at the time the UK previously informed the Commission that the loan was granted, which was 7,06 %. The UK authorities have provided certain evidence that at that time the yield curve in the UK was downward sloping and that therefore the interest rates for such a long term loan could be below the reference rate (which is based on five year rates) without contravening the market economy investor principle. However, this evidence also appears to indicate that part of the loan was granted

in 1999 and 2000. Not only does this contradict earlier information, but it involves a period when the reference rate was even higher (7,64 % in 2000). The Commission has also noted that, at least in 2001, the decline in Royal Mail’s financial performance was beginning. This would normally be reflected in the terms of any loan. For this reason, when assessing a loan to a company in financial difficulties, the Commission may use as a point of comparison a rate higher than the reference rate.

- (32) The Commission also notes that the purpose of the loan was not linked to restructuring, and that it was made solely to finance overseas acquisitions. The UK authorities have not argued that the loan was necessary to protect the value of the whole investment in RM.

- (33) The Commission therefore has doubts concerning the aid character of this loan and cannot exclude *a priori* that aid is involved. The Commission wishes to examine, within the context of the Article 88(2) procedure, whether the 2001 loan provided an advantage to RM.

3.1.2. The measures in favour of POL

- (34) The Commission has already assessed the aid character of the measures in favour of POL in cases reference N 784/02 and N 166/05. In the case of N 784/02 it should be noted that the Commission considered that the measures did not constitute State aid in the sense of Article 87(1), given the absence of overcompensation for the provision of a service of general economic interest, in accordance with the Community jurisprudence at the time. In the alternative, were they to be considered State aid, they were compatible under Article 86(2) of the Treaty.

- (35) As it has already stated in case N 166/05 in respect of one measure, the Commission believes that in the light of subsequent jurisprudence⁽⁵⁾ these measures do constitute State aid because they do not meet the four criteria under which compensation for provision of services of general economic interest falls outside the definition in Article 87(1) of the Treaty. These conditions are that, first, the recipient undertaking must actually have public service obligations to discharge, and the obligations must be clearly defined. Second, the parameters on the basis of which the compensation is calculated must be established in advance in an objective and transparent manner. Third, the compensation cannot exceed what is necessary to cover all or part of the costs incurred in the discharge of the public service obligations, taking into account the relevant receipts and a reasonable profit. Finally, where the undertaking which is to discharge public service obligations, in a specific case, is not chosen pursuant to a public procurement procedure which would allow for the selection of the tenderer capable of providing those services at the least cost to the community, the level of compensation needed must be determined on the basis of an analysis of the costs which a typical undertaking, well run and adequately provided with means of transport, would have incurred. The Commission considers that the fourth condition is not met by the measures in favour of POL.

⁽³⁾ Commission notice on the method for setting the reference and discount rates (OJ C 273, 9.9.1997, p. 3).

⁽⁴⁾ OJ C 307, 13.11.1993, p. 3, paragraph 30.

⁽⁵⁾ Judgment of the Court of 24 July 2003, *Altmark Trans GmbH and Regierungspräsidium Magdeburg v Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH*, Case C-280-00, [2003] ECR I-7747.

- (36) The qualification of these measures as State aid is not at all changed by the information provided by the UK in its letter of 6 October, that the two continuing measures, namely Rural Network Support and Debt Funding Mechanism, would now be funded directly from the State budget.
- (37) These measures therefore constitute State aid. In so far as they respect the terms on which they have already been authorised by the Commission, they constitute existing aid in the sense of Article 1(b)(ii) of Council Regulation (EC) No 659/1999.

3.1.3. *The loan facilities*

- (38) The UK authorities have informed the Commission that as at October 2006 the loan facilities granted in 2003 had not been drawn down. However, it cannot be concluded from this point alone that the loan facilities provided no advantage, since the availability of the loan facilities has an "option value" to the company. It could not have been known in 2003 that they would not be drawn down. The terms of the loan facilities therefore need to be assessed in the same way as the 2001 loan. The 1993 Commission communication mentioned and quoted at paragraph (31) above is also relevant to this assessment. It can be noted that these loan facilities were linked to RM's "renewal plan".
- (39) The GBP 544 million NLF loan was granted at "[...] basis points above Libor or relevant gilt". It should be noted that the reference rate is set at 75 points above an interbank swap rate. The UK authorities have justified the low margin by reference to the security provided, namely the cash reserves of RM. However, the Commission notes that these reserves constitute State resources over which the UK authorities had control through specific legislation. The Commission therefore questions whether their use as security could necessarily dispel its doubts as to the aid character of the measure. It notes that if the loan had been drawn down a saving of [...] basis points would outweigh the value of the commitment fees which have been paid by RM.
- (40) The bonds of GBP 300 million and of GBP 200 million were issued at rates of [...] and [...] basis points above the "relevant gilt". The larger bond was secured by a floating charge over all assets of RM while the smaller one had lower security. The margin of [...] basis points above a rate based on Government securities (which are typically below interbank rates) implies the GBP 300 million loan may have been at a rate below the Commission's reference rate.
- (41) In order to assess whether the terms of these loan facilities contained an aid element, one test to be applied would be whether the commitment fees paid by RM covered the value of the option. If the loan facilities themselves contain an aid element (ie if the available loan was below a market economy investor rate) then it would be necessary to assess what account should be taken of this in assessing the value of the option.

- (42) The UK authorities have informed the Commission, in response to questions, that the 2003 loan facilities still existing in October 2006 (namely the GBP 544 million National Loan Fund loan and the GBP 300 million bond) are to be extended, on revised terms. The UK authorities informed the Commission on 31 October that the terms were still being negotiated but that they were taking advice from consultants to ensure that the terms were commercial.
- (43) On the basis of the information available to the Commission it cannot be ruled out that an aid element is involved.
- (44) In the light of all the above information the Commission is unable to allay its doubts that the loan facilities made available to RM may contain State aid. It therefore invites the UK to provide full details to the Commission within the context of the Article 88(2) procedure so that it can be assessed whether the past and proposed extended facilities provide any aid element.

3.1.4. *The pensions escrow account*

- (45) It is established case law that measures of State intervention need to be assessed under Article 87(1) not by reference to their causes or their aims but in relation to their effects⁽⁶⁾. The UK authorities have made clear that one clear effect of the escrow account, which is clearly selective towards RM, is to reduce the pensions contributions that RM has to make to the RMPP to address its current deficit. This is an indication that the measure may provide an advantage to RM and therefore be State aid.
- (46) As already noted the UK authorities have argued that the measure can be justified as the intervention of a market economy investor, which would imply that it does not provide any advantage and is therefore not State aid, because it allows RM to modernise its business through its current strategic plan. However, the Commission has doubts about this argument, which has not been backed up by projections or by financial analysis, and is not in a position to allay its doubts that aid may be involved. It therefore wishes to open the Article 88(2) procedure on this point.
- (47) In examining this question the Commission will be considering three aspects, given the particular nature of the funds being allocated to the escrow account. Given that the reserve funds within the reserve are already held within Royal Mail and on its balance sheet, one issue is whether the creation of the escrow account can be regarded as a commercial decision by RM in spite of the involvement of the UK authorities, which arises through the particular legal regime applicable. A second issue, given the particular powers taken by the UK authorities over these reserves, is whether a shareholder acting commercially would agree to this use of shareholders' equity. A third issue, given that the use of the reserves for the pensions measure requires the authorities to fund the POL measures from the State budget, is whether a shareholder would agree to bring new equity to fund an escrow account of this type.

⁽⁶⁾ Judgment of the Court of 2 July 1974, Italian Republic v Commission of the European Communities — Family allowances in the textile industry, Case 173-73, [1974] ECR 709.

3.1.5. *The new GBP 300 million shareholder loan*

- (48) The terms of the loan have not been communicated to the Commission. The Commission has therefore been unable to assess whether its terms include aid. Given the fact that the loan is part of package of measures where the Commission has not allayed its doubts that State aid may be involved, the terms of the loan could not in any case be assessed independently. The Commission therefore wishes to assess the terms of this loan within the 88(2) procedure it is opening.

3.2. **Assessment of compatibility of the measures if State aid is present**

- (49) RM carries out certain services of general economic interest. Aid destined to meet the extra costs of providing such services could, under appropriate conditions, be authorised on the basis of Article 86(2) of the EC Treaty. Indeed, the measures in favour of POL referred to in section 3.1.3 above were authorised on this basis. The Commission believes that this authorisation is not put into question by the change of funding arrangements under which the measures are financed direct from the State budget and therefore raises no objection to this change.
- (50) However, in the case of the other measures referred to above for which the Commission has not been able to allay its doubts that State aid may be involved, namely the 2001 loan, the loan facilities and the pensions escrow account, the legal basis of Article 86(2) does not seem to be available. The 2001 loan and loan facilities have been explicitly linked by the UK authorities to other projects, namely the overseas acquisitions of RM and the renewal plan adopted in 2003. The pensions escrow account and GBP 300 million shareholder loan have similarly not been linked to any service of general economic interest performed by RM.
- (51) The only basis for compatibility for these measures, if they contain State aid, would at this stage appear to be Article 87(3)(c) of the Treaty. However, the measures do not appear to conform with any of the rules concerning the application of that sub-paragraph that the Commission has promulgated to date. If therefore State aid is involved, the Commission doubts whether these measures are compatible with the common market.

4. **DECISION**

- (52) In the light of the foregoing considerations, the Commission, acting under the procedure laid down in

Article 88(2) of the EC Treaty, requests the United Kingdom to submit its comments and to provide all such information as may help to assess the 2001 loan, the loan facilities and the pensions escrow account within one month of the date of receipt of this letter.

- (53) In particular, the Commission requests the UK to provide:
- clarification of the details and timing of the 2001 loan and any further considerations concerning its conformity to the market economy investor principle,
  - clarification of the details of the loan facilities issued in 2003, any further considerations concerning their conformity to the market economy investor principle including concerning the market conformity of the commitment fees paid, and full details of the extended loan facility negotiated with Royal Mail,
  - full details of the pensions escrow account, including the terms on which it may be called upon by the RMPP, the legal instruments establishing it, the effect of its creation on the pensions contributions to be paid by RM, and any further considerations concerning its assessment under Article 87(1) of the Treaty,
  - full details of the GBP 300 million shareholder loan announced on 8 February 2007.
- (54) The Commission raises no objection to the change of funding arrangements for the measures in favour of POL of which the United Kingdom informed the Commission on 6 October 2006.
- (55) The Commission requests your authorities to forward a copy of this letter to the potential recipient of the aid immediately.
- (56) The Commission wishes to remind the United Kingdom that Article 88(3) of the EC Treaty has suspensory effect, and would draw your attention to Article 14 of Regulation (EC) No 659/1999, which provides that all unlawful aid may be recovered from the recipient.
- (57) The Commission warns the United Kingdom that it will inform interested parties by publishing this letter and a meaningful summary of it in the *Official Journal of the European Union*. It will also inform interested parties in the EFTA countries which are signatories to the EEA Agreement, by publication of a notice in the EEA Supplement to the *Official Journal of the European Union* and will inform the EFTA Surveillance Authority by sending a copy of this letter. All such interested parties will be invited to submit their comments within one month of the date of such publication."

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4654 — IPR/Mitsui (UK Electricity generation business))
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 91/11)

1. W dniu 19 kwietnia 2007 r. do Komisji wpłynęło zgłoszenie planowanej koncentracji, dokonane na podstawie art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, zgodnie z którym przedsiębiorstwa International Power plc („IPR”, Zjednoczone Królestwo) oraz Mitsui & Co., Ltd. („Mitsui”, Japonia) nabywają wspólną kontrolę nad przedsiębiorstwami Deeside Power Development Company Limited („Deeside”, Zjednoczone Królestwo), Rugeley Power Limited („Rugeley”, Zjednoczone Królestwo), International Power IQ Limited („Indian Queens”, Zjednoczone Królestwo) and International Power Fuel Company Limited („IPFC”, Zjednoczone Królestwo), do tej pory wyłącznie kontrolowane przez IPR w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) wymienionego rozporządzenia zakupu akcji w nowo powstałej spółce stanowiącej joint venture.

2. Dziedziny działalności gospodarczej zainteresowanych przedsiębiorstw są następujące:

- IPR: produkcja energii elektrycznej w Wielkiej Brytanii i poza UE;
- Mitsui: japoński konglomerat produkcyjno — handlowo — finansowy;
- Deeside, Rugeley and Indian Queens: produkcja energii elektrycznej w Wielkiej Brytanii;
- IPFC: handel węglem i biomasą.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, zastrzegając sobie jednocześnie prawo do ostatecznej decyzji w tej kwestii, iż zgłoszona transakcja może wchodzić w zakres zastosowania rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie procedury uproszczonej stosowanej do niektórych koncentracji w rozumieniu rozporządzenia Rady (WE) 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zaprasza zainteresowane strony trzecie do przedłożenia jej ewentualnych uwag o planowanej koncentracji.

Spostrzeżenia te muszą dotrzeć do Komisji nie później niż w ciągu 10 dni od daty niniejszej publikacji. Mogą one zostać nadesłane Komisji za pomocą faksu (na nr (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z zaznaczonym numerem referencyjnym: COMP/M.4654 — IPR/Mitsui (UK Electricity generation business), na adres:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4658 — Bridgepoint Capital/Wolters Kluwer Educational Division)
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 91/12)

1. W dniu 19 kwietnia 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo Bridgepoint Capital Group Ltd. („Bridgepoint”, Zjednoczone Królestwo) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad całym działem oświatowym przedsiębiorstwa Wolters Kluwer N.V. („WKE”, Niderlandy) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
— w przypadku przedsiębiorstwa Bridgepoint: fundusz na niepublicznym rynku kapitałowym;
— w przypadku przedsiębiorstwa WKE: dostawca treści edukacyjnych.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie procedury uproszczonej stosowanej do niektórych koncentracji zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4658 — Bridgepoint Capital/Wolters Kluwer Educational Division, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa nr COMP/M.4498 — HgCapital/Denton)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 91/13)

1. W dniu 18 kwietnia 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004⁽¹⁾ i po odesłaniu sprawy zgodnie z art. 4 ust. 5 tego rozporządzenia, Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo HgCapital Investments Managers Ltd, („HgCapital”, Zjednoczone Królestwo), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę na przedsiębiorstwami Denton ATD, Inc. (USA), Robert Denton, Inc. (USA), i Denton COE GmbH (Niemcy) (razem zwane „Denton”) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
— w przypadku HgCapital (FTSS): produkcja i dostawa urządzeń do testowania bezpieczeństwa oraz usługi powiązane;
— w przypadku Denton: produkcja i dostawa urządzeń do testowania bezpieczeństwa oraz usługi powiązane.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Uwagi można przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, z dopiskiem zawierającym numer referencyjny: COMP/M.4498 — HgCapital/Denton, na następujący adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji w Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition,
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.